

CO
SHAKESPEARE IN VERONA
-THE TRAGEDY-

een absurde komedie
vrij geïnspireerd op Shakespeare

in een bewerking en vertaling van
Davy Leers

OPGELET !

Dit stuk is auteursrechtelijk beschermd bij ALMO bvba. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet, ... zonder schriftelijke toestemming.

Wanneer je beslist om het theaterstuk te spelen, kan je eenvoudig via [dit formulier](#) een **aanvraag tot opvoering** doen en de nodige **toneelteksten aankopen**.

Het **minimumaantal** te bestellen toneelteksten is gelijk aan de minimumbezetting + 1 exemplaar voor de regisseur. Wanneer dat aantal meer dan 10 is, is het minimum gewoon 10. Uiteraard kan je zoveel toneelteksten bestellen als je wilt.

Goed om weten: toneelgezelschappen die aangesloten zijn bij OPENDOEK krijgen **15% korting!**

Opgelet: als je van een auteur rechtstreeks een digitale tekst hebt ontvangen, is het niet de bedoeling deze tekst zelf te printen en te gebruiken. Dit is bedoeld als **zichtzending**.

! Vergeet geen aangifte te doen van je opvoeringen bij [SABAM](#) of [OPENDOEK](#) !

AUTEURSBUREAU ALMO BVBA

Jan van Rijswijcklaan 282, B-2020 Antwerpen

Telefoon: +32-(0)3/260 68 10

Fax: +32-(0)3/216 95 32

Aanvraag tot opvoering: <https://www.almo.be/theater>

Meer info te verkrijgen via info@almo.be

- A: Goedenavond, dames en heren, en welkom terug bij *(naam theatergezelschap)*. De voorstelling van vanavond wordt...
- C: Is die voorstelling vanavond?
- B: Ja, wat dacht je?
- C: Jamaar, en corona?
- B: Heb jij je prik niet gehad?
- C: Ja...ja... maar dat kan toch niet dat we nu al...
- B: Wat dacht je dat we hier kwamen doen dan?
- C: Ja, ons eerste repetitie houden...van de voorstelling die in de toekomst...in de verre toekomst...waarschijnlijk zal gespeeld worden. Meen je dat nu? We hebben wel alleen nog maar gebrainstormd over hoe we de meest memorabele scènes van Shakespeare gaan brengen. We hebben nog niets op papier en laat staan fysiek gerepeteerd!
- A: *(eist de aandacht)* Ik was de mensen aan het toespreken. Mag ik?
- C: Zijn hier mensen?!
- B: Ja, hier zijn mensen. Het is wel voorstelling hé.
- C: Ha, nee nee. Jullie zijn mij iets aan het wijsmaken. Ha...ha...goeie grap. Oké, kom. Het is goed geweest. Doe die lichten maar aan. Kom.
- (lichten aan)*
- C: *(schrikt zich rot)* Godverdomme, hier zijn mensen. *(paniekaanval)*
- B: Kalm, kalm. Doe die lichten uit. Niet alle lichten! *(helpt mee met mondkapje voor zijn mond te houden)* Oké, kalm. Adem rustig in via de neus en uit via de mond. In en uit. Hier zijn mensen. Gewoon mensen. Mensen zoals ik en gij. In en uit. Mensen die kakken en pissen als wij. Ja. Zo, ja. In en uit.
- C: Ik geloof dat ik nu ook moet gaan kakken. *(rent af)*
- B: Venten...

- A: Ja...euhm... onze verontschuldiging voor dit ongemak.... Bon, waar was ik.
- B: Wat de voorstelling wordt.
- A: Ah ja, voor de voorstelling van vanavond gaan wij de meest memorabele stukken van Shakespeare brengen, kort samengevat, zijn tragedies.
- B: Hoe? Geen komedies?
- A: Nee, de tragedies. De komedies zijn te voor de hand liggend voor een hoogstaand publiek als hier.
- B: Maar ik dacht...
- A: Bovendien overlappen de verhalen en kunnen ze eenvoudig worden samengevat tot elke hedendaagse klucht. Volledig vergelijkbaar met een film die ze twintig keer heruitzenden op tv en iedereen zot gezien heeft. Dat is de richting die we dan inslaan. De richting van Harry Potter elfjes die gummibeerdrankjes maken om heen en weer van geslacht te veranderen als het hun uitkomt om zo hun eigen knechten verliefd op hun te laten worden en met hun zonen buitenechtelijke relaties te hebben zoals in The Bold and The Beautiful of Familie.
- Nee, nee. Dat zou een fatale fout van ons uit zijn. Ons publiek wil telkens opnieuw iets beleven, een primeur, iets creatief dat hun zintuigen doet prikkelen en hun nood aan cultuur verhogen. Ze willen geen dagelijkse tv-kost maar snakken naar Netflix.
- B: Ah ja, ik begrijp het. Denk ik. Dus het is alleen om te bleiten.
- A: Nee, dat heb ik toch niet gezegd. Het gaat om de tragedies. Een tragedie is meer dan dat. Een tragedie heeft body, inhoud. En het bevat een theatrale ondertoon.
- B: Moeten we dan altijd laag praten?
- A: Hoe bedoel je?
- B: Wel ja, ondertoon. Dat is toch onder de toon. Geen boventoon.
- A: Maar nee, natuurlijk niet. Ik heb het over het theatrale gehalte. Fysiek theater met een mentale geest, zowel in symmetrische als asymmetrische lagen.
- B: Ah, nu begrijp ik het volkomen.

- A: Mag ik dan nu eindelijk? (*wil happen naar het eerste woord maar wordt weerom onderbroken*)
- B: Zeg maar, nog één ding snap ik niet zo goed. Spelen ze op Netflix dan alleen maar tragedies. Dat wordt toch ook saai op den duur.
- A: Nee, en houd er nu over op. Ik ging de mensen toespreken.
- B: Oké, mijn excuses.
- A: Dus... we brengen de meest, memorabele tragedies. Er wordt dus niet gelachen. (*pijnlijke stilte*)
- B: (*fluistert*) Die kunnen daar precies niet mee lachen.
- A: Dat is de bedoeling.
- B: (*fluistert in*) Je moet nog iets zeggen over hun maskers.
- A: Ah ja, juist. Mogen we vragen om uw mondkmaskers bij de hand te houden.
- B: En als ze dorst hebben?
- A: Er is geen pauze.
- B: Hoe? Sinds wanneer?
- A: Sinds 5 minuten voor we begonnen. De voorzitter is dat nog snel komen zeggen.
- B: Maar ik heb nu al dorst.
- A: Dan slik je maar een keer meer. Dat zou geen probleem voor u moeten zijn. Bon... beste mensen. Er zal dus geen pauze zijn wegens de interne coronamaatregelen die ons opgelegd zijn van bovenhand. Maar geen nood, wij zullen u entertainen zodanig u met een voldaan gevoel naar huis gaat.
- B: Mogen ze eten?
- A: Nee. Geen pauze dus ook geen eten. Helaas zal er dus ook geen hapje dit keer voorzien zijn aangezien er dus geen pauze is.
- B: En candybars?

A: Candybars?

B: Wel ja, een twix of mars of... ik neem altijd zelf een twix in mijn handtas mee. In noodgevallen voor het kleine hongertje.

A: Nee, ook geen candybars. Het mondmasker blijft op. Dus...

B: En zo van die klein spekskes. Oh, ik ben dol op die spekskes. Chocoladesmaak, kokossmak, oh en die van die koffiesmaak met zo'n zwarte koffieboon op. Die zijn echt zalig.

A: Geen spekskes, geen candybars en ook geen chips of popcorn!

B: Oh, had dat niet gezegd.

A: Wat?!

B: Nu heb ik echt zin in popcorn.

A: Mag ik nu alsjeblief verder doen ZONDER onderbroken te worden?! Goed. Mag ik dus bij deze vriendelijk vragen om niet te eten, noch te drinken, TIJDENS de voorstelling.

B: Daarna mag dus wel.

A: Ja, dan gaan de mensen naar huis hé.

B: Ah oké...

A: Beste mensen, om ons niet af te leiden of de techniek om zeep te helpen, mag ik u ook vriendelijk vragen om uw gsm tevens op UIT te zetten.

B: Oei, dat ook nog. De mijne staat nog op. Ik ben direct terug. *(af)*

(ongemakkelijke stilte) B komt terug op.

B: *(blij)* Zeg, we mogen wel pauzeren.

A: Hoe?

B: De voorzitter heeft me dat juist nog komen zeggen toen ik vanachter was. Dat is goed hé, meneer. Want gij ziet er mij maar een droge preiplant uit. Ge gaat dus goed kunnen doordrinken manneke.

A: Klaar?

B: Ja.

A: Zeker?

B: Ja, ja.

A: Dus euh, bon...

B: De WC.

A: Ah ja, voor uw gemak, moet u zich buiten de zaal begeven en enkel als de nood het hoogst is zodat het niet storend wordt voor ons en anderen die het stuk proberen te volgen.

B: Maar nu niet hé.

A: Hoe bedoel je?

B: Ah nee, de Neil zit er nog op. En ik weet niet wanneer die er zoekt af te komen.

A: Alstublieft zeg, dat is wel voor het publiek voorzien. Jaagt die daar eens af. We gaan elk moment beginnen. Ik zal ondertussen wat verder doen want anders zitten we hier om middernacht nog. *(B af)*

A: Neem ook even de tijd om de uitgang het dichtst bij uw stoel te lokaliseren in het geval onze mini-theatra plots een drukverlies lijkt te ondergaan *(WC spoelt door, pauze, A ongemakkelijk)*

B en C rennen op en doen mee ter demonstratie met hun mondmasker.

A: Voor stankgeurtjes of wegvliegend speeksel: houd uw masker simpelweg over neus EN mond, en blijf 'normaal' ademen. Hier is Shakespeare!

We horen luid Carmina Burana van Carl Orff weerklinken.

B: *(fluistert)* Verkeerde liedje. Verkeerd liedje. *(nu luid)* Hey, dove kwakkel, verkeerde liedje. Dat is voor op het einde.

*Er wordt een ander liedje opgezet. **We horen Barbie girl van Aqua.** De drie acteurs doen een choreo op de muziek en zingen playback mee.*

De lichtspot gaat aan op C. Weerom gefluister.

B: Verkeerde spot!

Techniek corrigeert.

(Acteur B en C beelden op volgende tekst van persoon A op absurde wijze een eigen interpretatie uit in mime)

A: *(leest voor uit Shakespeares boek)*

From fairest creatures we desire increase,
 That thereby beauty's rose might never die,
 But as the ripper should by time decease
 His tender heir might bear his memory.
 But thou, contracted to thine own bright eyes,
 Feed'st thy light's flame with self-substantial fuel,
 Making a famine where abundance lies,
 Thyself thy foe, to thy sweet self too cruel.
 Thou that art now the world's fresh ornament
 And only herald to the gaudy spring,
 Within thine own bud buriest thy content,
 And, tender churl, mak'st waste in niggarding.
 Pity the world, or else this glutton be,
 To eat the world's due, by the grave and thee.

U bent een theaterminnend publiek, zonder twijfel meer dan gemiddeld cultureel en literair bewust aangezien u vanavond hier bij (*naam theatergezelschap*) zit. Ik ga er dan ook van uit dat ieder van jullie Shakespeare kent en ongetwijfeld één of meerdere van zijn stukken gelezen heeft...en dat ieder van jullie weet dat er geen betere start is om deze voorstelling te beginnen dan met Shakespeare's eerste sonnet waarop ik jullie citeerde.

Shakespeare schreef maar liefst 154 sonnetten. Mocht er sprake zijn van een "plot" in Shakespeares 154 sonnetten, dan zou die er zo kunnen uitzien:

Sonnetten 1-17 noem ik de voortplantingssonnetten. Ze vormen de proloog tot het drama, waarin de dichter een jongeman aanmaant om te zorgen voor nageslacht.

C: Mag ik die jongeman zijn?

A: Nee. Sonnetten 18-126, beschrijven de liefde van de dichter voor een jongeman: vanaf de aanvankelijke extase, naar de eerste achterdocht, de ontrouw, en ten slotte het bittere einde van de relatie.

B: Hoe erg.

A: Sonnetten 127-152, waarin nu een donkere dame zijn minnares is, maar die liefde blijkt slechts lust te zijn.

C: Once you go black...

A: En tot slot sonnetten 153 en 154, die maken... geen deel uit van een plot.

(herpakt zich) William Shakespeare werd geboren in 1564. Hij was een Engelse dichter, schrijver en acteur. Hij wordt gezien als een van de meest invloedrijke schrijvers allertijden. Hij groeide op in Stratford-upon-Avon, een stad in het midden van Engeland. Op zijn achttiende trouwde hij met Anne Hathaway waarmee hij drie kinderen kreeg.

De bekendste toneelstukken die William Shakespeare schreef zijn de tragedies Hamlet, King Lear, Romeo and Juliet, Titus Andronicus, Othello en Macbeth dewelke wij vanavond uitvoerig ten tonele zullen brengen.

C: Wat?! Zijt ge zot?!

B: Ssst...

C: Normaal is 1 voorstelling 1 stuk. Wij brengen er 6?

A: Zwijg.

C: Nee: we moeten maken dat we hier weg zijn!

A: *(met tanden op elkaar)* Zwijg nu.

B: Maak u geen zorgen, die kennen niet eens het verschil tussen Shakespeare en milkshake.

A: *(gemaakt glimlachen met tanden op elkaar)* Iedereen hoort jullie.

Ik geef toe dat het gezamenlijke vermogen van onze samenleving om het genie van William Shakespeare te begrijpen — laat staan te evenaren — systematisch is aangetast door computers, geschonden door smartphones en verzadigd met Netflix, Corona -en Vivaldi perikelen.

Maar heb geen angst! *(naam theatergezelschap)* is hier. Wij dalen tot u neder met een missie van God en de muze van de literatuur, om het heilige woord te verspreiden onder de volksmassa. Om u te helpen bij uw eerste aarzelende stappen, weg uit het hedendaagse moeras waar we ons huidig in bevinden en recht de toekomst in! Een glorierijke toekomst! Een culturele toekomst waarin dit boek staat voor iets. Ik heb een droom dat op een dag wij, een cultuurminnend publiek, zullen opstaan en onze rechten zullen verdedigen in deze maatschappij: Wij zullen niet langer onderdrukt worden en zullen de volgende waarheden beschouwen als vanzelfsprekend: "dat alle mensen gelijk geschapen zijn". Ik heb een droom dat op een dag op de groene heuvels van d' Ardennen, de zonen van voormalige, Vlaamse slaven en de zonen van voormalige slavenhouders in staat zullen zijn samen aan te schuiven aan een tafel van broederschap. Ik heb een droom dat op een dag België, een land dat smoort in de hitte van onrecht en onderdrukking, een oase van vrijheid en gerechtigheid zal worden. Ik heb een droom dat mijn vier kinderen, die ik nog niet heb, op een dag zullen leven in een land waar zij niet beoordeeld zullen worden op hun taal, maar op de inhoud van hun karakter, ook al heb ik gevost met een Arabiersjeik, Chinees, Kongolees of alle drie tegelijk. Ik heb een droom vandaag.

B: De corona is helemaal naar haar hoofd gestegen.

A: Dit, mijn droom, dames en heren, begint hier: vanavond. Vergezel ons in het nemen van deze eerste stappen langs dit vergulde pad naar die schitterende culturele wereld van intellectuele verlossing door uw harten open te stellen! Krijg ik een Halleluja?

B: Je moet u dat niet zo persoonlijk aantrekken.

A: Krijg ik een Halleluja?!

B + C: Halleluja.

A: Uw noodlot dames en heren, ligt vanavond in uw eigen handen. To BE or NOT to BE?!

C: NOT to BE.

Muziek: Lose Yourself (instrumentale versie) van Eminem start. De persoon gaat ritmisch verder met zijn tekst op de muziek.

A: Beste mensen, ik wil geen NOT to BE. Ik ben het beu om NOT to BE te zijn. Beu om als NOT to BE behandeld te worden. Beu om als NOT to BE door het leven te gaan. Jullie ook? Zijn jullie het ook beu om NOT to BE te zijn, al is het maar een fractie van uw leven! Vandaar vraag ik dames en heren, krijg ik een TO BE?! Wat zeggen jullie?! Krijg ik een TO BE?!

B+C+publiek: TO BE.

A: Komaan, mensen. Ik hoor jullie niet. Krijg ik een TO BE?!

B+C+publiek: TO BE!

A: Nog 1 keer.

B+C+publiek: TO BE!

Muziek stopt.

HAMLET

A: Voilà, zo mag ik het horen. We beginnen dus met het meest gespeelde stuk van Shakespeare. Hamlet! Geen kotelet, geen filet, ...

C: Ook geen omelet?

A: Nee, ook geen omelet, Hamlet!

C: En zijn oom. Omelet. Snap je hem?

A: Bon.

C: Sextet!

B: *(ongemakkelijke stilte)* Het wordt dolle pret! *(B speelt Claudius)* Euh... Wijn voor iedereen! Laat de vaten bier aanrollen en drink zoals wij drinken! Nù op ons orgastisch feest! Ons geluk vult nu vele glazen!

C: *(uit rol)* Zeg, we kunnen toch niet iedereen wijn gaan geven.

B: *(uit rol)* Dat weet ik toch, oen. Laat mij nu doen. *(als Claudius)* Dames en heren, kijk hoe wij van elkaar houden en hoe wij de koning eren. Waar is Hamlet? Ik wil samen met hem, mijn broer, onze vroegere koning, eren zoals het past!

A speelt Gertrude, de moeder. C speelt Hamlet.

A: Hamlet!

C: Hier. Kijk naar mij, moeder, want ik ben méér dan wat je denkt. Nooit is een lach groter verraad geweest!

A: Verraad? Wie zouden wij dan verraden hebben? Jij weet niet hoe wij mekaar hebben liefgehad! Hoe wij mekaar hebben gesteund tegen de Noor en de Zweed die uren in de wind stonken naar lichaamssappen uit hun doordrenkte klederdracht. En dat alles opdat jij in alle rust kon opgroeien.

B: Wil jij je moeder dan niet gelukkig zien?

C: Bij jou? Nooit. Listig en venijnig heb je haar waarschijnlijk de hemel beloofd.

B: Om de een of andere reden blijf je over ons geluk kankeren. *(frunnikt aan haar mondmasker)* Ik word dat stilaan beu. *(haar mondmasker valt)*

C: Eindelijk valt je masker af! Maar... je bent een vrouw?! De hele tijd speelde dit bedrog zich af voor mijn verblinde ogen. Misschien zijn wij verwant door 't bloed. En dan vervloek ik het, maar zeker niet door 't hart...tanteke!

A: Als ik zo naar je kijk, Hamlet, zie ik zoveel van je vader. Die puppy-ogen...die guitige lach...

C: Heb je wel écht van hem gehouden? Meer dan van deze transgender?

A: Met alles en meer dan wat ik ooit zou kunnen hebben. Mijn ziel heb ik hem gegeven.

C: Waarom verpest je 't dan? Met hem? Ik bedoel, haar?

B: Hij is radeloos, daarom stelt hij harteloze vragen.

A: Het is mooi, dat je je vader zo betreurt.

- B: Wat is geschiedenis anders dan één keten van moord en wraak? Vaders zijn veroordeeld door hun zonen of broers! Alles draait om macht!
- C: Ja, daar weet jij alles van hé, tanteke!
- B: We moeten sterk zijn wanneer de Zweed, ons land teruggeeft. Hij denkt dat hier een lege troon staat! Daarom hebben wij een nieuwe koningin genomen, erfgename van dit dappere land. Heffen wij nu ons glas op onze toekomst. De jonge Zweed... hij onderschat ons! Hij moet ons nu niet komen pesten met een handvol huurlingen.
- C: Waarom ben je plots zo strijdvaardig, tanteke? Wil je dan persé scoren bij je koningin...? Als zij dan toch de erfgename is van dit rijke, mooie land... laat zij dan in alle rust en eerlijkheid kiezen aan wie dit land toekomt?
- A: Hamlet, je kijkt nog altijd zo leeg... je ogen hebben hun vuur verloren...
- C: Ik heb nog niet gegeten.
- B: Trek erop uit! Ik schenk je mijn beste paard. Zoek het avontuur...lééf! Alsof het je laatste dag is.
- A: Ze wil je vriend zijn, Hamlet. Blijf niet woelen in dat stof van vroeger. Pak een stofzuiger en stof het verleden weg. Alles wat nu leeft, vergaat in de tijd..
- C: Ik ben mijn vader kwijt! Jij je man! De Denen hun verschrikkelijke tenen, hun koning! Iedereen herkaut steeds diezelfde woorden van troost. Iedereen kijkt triest. Al dan niet gemeend. Ze dragen allemaal diezelfde zwarte kleren. Apenkostuums!
- A: Voor jou lijkt het iets heel speciaals.
- C: Er is iets heel speciaals in mij, moeder.
- B: Ja.. dat hebben we wel gemerkt.
- C: Jij wil mij leegzuigen, tanteke! Niet hier maar hier.
- B: Ga dan terug naar den Witte berg. Naar je verdomde schooltje. Vlucht maar naar je nerdvriendjes..
- A: Blijf hier, Hamlet. Bij ons... bij mij.

B: Hòòr je dat dan niet? Je moeder roept je!

C: Daag me niet uit...mislukte travestiet!

Mimisch spel. B wil C coronaproof bij de keel grijpen. C struikelt bij enkele stappen. Wijst naar B. Zwaar hijgend.

C: Wacht efkes. Even op adem komen.

(pauze)

(hijgt nog, dus nog meer pauze)

C: Ik haat je! Voor elke seconde dat je bij dit hier leeft! Ik wil je gehoorzamen, moeder. In alles.

B: Hoor je dat nu... mijn koninginnenhapje?

C: Spreek haar naam niet op zulke manier uit als ik erbij ben...mislukte vaginatrol!

B: Zijn kleine hartje klinkt zo breekbaar en onbeschermd. Gertrude, mijn koningin! Hij heeft je zo nodig...

C wil terug aanvallen, B neemt een dolk.

B: Wat ga je nu doen, hé? Je kunt me toch niet pakken...

C: Welles!

B: Nietes!

C: Welles!

B: Nietes!

A: Genoeg! Je geniet daarvan...? Nee?

B: Dit is meer dan zomaar 'genieten'. Dit is macht hebben... Wij twee zijn macht, schatteboutje.

C: Waarom koos je...dat, moeder? De koning was nog geen twee weken dood. Hij hield in zoveel kleine dingen van jou. Weet je nog hoe hij met zijn beide handen je gezicht

beschermde tegen die wind en regen zodat je make-up niet zou uitlopen? Hoe kan je dan met... dat tussen diezelfde lakens kruipen? Bloedschande!

A reageert emotioneel. B troost. Ze veranderen van rol. A wordt Polonius, B wordt Ophelia.

B: *(weent)* Je bent hard en kil, vader.

A: Ophelia, het moèt! Anders vrij je je in je ongeluk! Die hansworst kan niet zomaar iemand kiezen. Hij is het verplicht aan zijn rang en stand. Houd je buiten schot en bedwing je verlangen.

B: Hij zegt dat ik het meisje van zijn leven ben en als ik nog maar zijn naam zeg, begint er onderaan iets te trillen... En het is niet mijn gsm! *(begint te schreien)*

A: Je bent nog nat *(refereert naar de tranenvloed in haar gezicht)*... tot achter je oren. Geloof je écht wat hij zegt?

B: Ik voel bij Hamlet dat hij me niks wijsmaakt. Hij is de man van mijn leven!

A: Ophelia, wees toch niet zo'n lichtgelovige geit!

B: Vader...je propt mijn hoofd zo vol.

A: Vind je het dan niet raar dat Hamlet nu nièt op die troon zit?

B: Hij kan toch moeilijk met zijn moeder trouwen, vader!

A: Dat kan allemaal tegenwoordig. En daarbij: hij heeft geen toekomst. Claudius heeft hem al te gemakkelijk van die troon geduwd.

B: Claudius is een opportunist! En een...

A: Ssst! Niet zo luid. Schep geen gevaarlijke woorden in je mond, Ophelia. Je propt er naar ik kan horen al genoeg in. Wil je dat ik mijn job verlies?

B: Maar het is de waarheid!

A: Ik heb er genoeg van. Naar je kamer!

B gaat af en komt dan terug op.

B: Dewelke?

A: Je...slaapkamer!

B wil afgaan maar aarzelt.

B: Dewelke?

A: Die op het einde van de corridor.

B: Links of rechts?

A: Links!

C: Ophelia, wacht!

B: Hamlet!

A: Ophelia, naar je kamer!

C: Nee, blijf Ophelia.

B: Oh, Hamlet.

A: Ik beveel het je: naar je kamer!

C: Ik ontkracht het: blijf hier.

A: Wat? Verkrachten? Mijn dochter? Wie denk je wel dat je bent, snotneus?!

C: Ik heb helemaal geen snotneus, Polonius. Doe normaal.

A: De pot verwijt de ketel!

C: Mijn lieve Ophelia... Ik zou alle voetstappen van jou willen verzamelen zodat je nooit van me weg zou gaan...

A: Wat een achterlijke zever! Ophelia... je valt toch niet voor zo'n mislukte poëzie? Nu meekomen naar je kamer, koel daar maar af!

A en B af.

Hamlet alleen op het podium. We horen een geest, gespeeld door A.

A: Hamlet.

C: Wie is daar?

- A: Ik ben het.
- C: Vader? Ben jij dat? Ben jij dat écht?
- A: Tja, eigenlijk niet. Ik speel je vaders geest.
- C: Ah. Wat wil je van mij? Je bent er niet écht... of wel? Wat wil je dat ik tegen u zeg? Vader? Koning? Dappere Deen?!
- A: ...
- C: Vader? Vader, laat me niet stikken! Twijfel niet aan mij! Nu niet...
- A: Je dacht dat ik weg was hé.
- C: Vader.
- A: Luister. Mijn tijd is kort... ik moet terug. Ik ben veroordeeld. Door mijn eigen stommiteit! Toen ik nog was zoals jij... menselijk, lévend... werd dat leven uit mij gebrand! Gif... in dierbare handen! Als je ooit van mij hield. Wreek me dan. Wreek mijn moord, Hamlet!
- C: Wat? Hoe dan?
- A: Men vertelt dat ik in de tuin lag te slapen en ik door een slang gebeten werd. Maar de 'slang' die mij beet, draagt nu mijn kroon!
- C: Claudius! Die mislukte travestiet! Ik wist het!
- A: Ik lag zoals gewoonlijk in de tuin te slapen en mijn broer kwam bij mij. Met een flesje bilzenkruid. Het laatste potje van het kruidvat. Hij goot het in mijn oor en het gif brandde zich een baan in mijn bloed en ik verschrompelde als een melaatse. Mijn huid werd een schors... een walgelijke korst! Ik stierf zonder biecht... zonder vergiffenis... daarom moet ik je dit vertellen!
- C: Wat moet ik doen, vader?
- A: Je bent nooit de snuggerste geweest... ik geef het toe. Ik heb het net gezegd. Wraak, Hamlet. Verdraag dit niet! Wreek mij!

A als moeder op.

- A: Jongen, je hebt je vader zwaar beledigd!
- C: Moeder, jij hebt mijn vader zwaar beledigd.
- A: Hamlet. Hou d'r over op!
- C: 'k Heb het van jou geleerd.
- A: Vergeet je wie ik ben?
- C: *(uit rol)* Gij speelt toch mijn moeder hé?
- A: Hou op!
- C: Ik zou je een spiegel van je diepste binnenste moeten voorhouden! Ook al wil ik dat écht niet zien.
- A: Ik heb je gedragen en tijdens jouw moeilijkste jaren heb ik je opgevangen, en nu wil jij mijn nieuwe geluk boycotten. Heb ik je dan zo verwend?
- C: Misschien besepte je het niet.
- A: Je zal je niet langer moeien met mijn leven, Hamlet. Wat ik beslis in alles wat ik nog zal meemaken, is mijn zaak! Blijf weg uit mijn leven!
- C: Dat zeg jij tegen mij? *(Hamlet vol ingehouden woede en ontzet naar de koningin stappen)*
- A: Wat ben je van plan? Hamlet...
- C: Etterbuilen heb je gekweekt. Schijnheiligen opgeleid hoe ze iedereen kunnen bedriegen. Er waren eens twee broers. De eerste was heel bekend in heel het land Denemarken. Hij had een aangeboren gratie, een kracht, een sierlijke houding als hij naar de troon stapte met zijn koningin, die hij op handen droeg. In die koning had een god zijn stempel gedrukt. Dit is je man, moeder. Heb je dan geen ogen? Hebben de kraaien ze uitgepikt? Of heb je uw lenzen weer niet in? De andere broer was een levend lijk, een zombie als het ware. Amper een hartslag. Kan je van zo'n geval liefde krijgen? Zijn kroon woog te zwaar en op de troon hing hij als een lapjeskat. Schande dat de Denen voor 'zoiets' moeten buigen!
- A: Hou op, Hamlet! Je vergiftigt iedereen met je tong!

C: Wroeging... eindelijk. Ze voelt nu haar zwartgebrande ziel. Hoe kan jij leven...
liefhebben in een varkenstrog? Vol stinkend zweet.

A: Stop... niks meer zeggen... *(bijna smekend, biddend)*

Hamlet af. B als Claudius.

B: De moord op haar vader heeft haar helemaal ontredderd. Mijn lieve Gertrude, als de
zorgen komen, komen ze als wolven: in roedels. Eerst haar vader vermoord door je
zoon. In 't geniep begraven. Hamlet kreeg een terechte straf. Ophelia krankzinnig...
en de Denen, ons trouwe volk, trekken hun bek open. Nooit zal hij Engeland nog zien.
Hoge golven zullen de gek overboord slaan. Hier, diep in mij voel ik een koorts, het
kan corona zijn maar ik zeg: Hamlet, vader en zoon! Zo besmettelijk als iets. Ze
maken me ziek! Ik kan niet gerust zijn...tot ze beiden dood zijn!
En dan nu een intermezzo van Ophelia die krankzinnig wordt.

Muziek: Feuer Frei van Rammstein. Ophelia beeldt uit en wordt krankzinnig.

B : Ze droegen mijn papa weg; als op een draf. Het regende tranen op zijn graf.

(schreit, neemt daarna een glas water en gorgelt terwijl ze spreekt) Stop tranen, stop.

(Ze verdrinkt)

Voor zover de krankzinnige Ophelia.

A speelt Laertes. B speelt Claudius.

A: Ophelia... Wat? Wie?!

B: Laertes...ik kan bewijzen dat ik de moordenaar van je vader en je zuster niet ben,
maar jij moet je mond houden, dan regelen we het samen. Oké?

A: *(met Duits spraakaccent)* Vader is gestorven zonder getuigen, heeft geen erediens-
gekregen of in een kroniek vermeld! Een schande is het! Een regelrechte schande!
Maar ik vervloek de smeerlap die dit op zijn geweten heeft.

B: Hamlet...Hamlet is zijn naam. Ik zag het met mijn eigen ogen.

A: Waarom heb je hem niet dadelijk gestraft? Je weet dat hij de moordenaar is.

B: Daar zijn een hoop redenen voor.

A: Noem er mij een.

B: De koningin! Zijn moeder! Duidelijk?

A: Neen! Hij moet publiekelijk vernederd en gemarteld worden voor ik hem vermoord!
Ik heb bij een kwakzalver een gif gekocht waarin je je wapen moet dompelen. De kleinste schram of wonde bij je tegenstander is voldoende om die te laten sterven.

B: Dood?

A: Morsdood.

Hamlet op.

C: Laertes, hier ben ik... Hamlet, den Deen met nog één kleine teen!

A: De duivel hale je ziel!

C: We vechten dit uit... tot het einde!

Ze proberen te vechten.

A: *(uit rol)* Wacht even. Ik moet dat gif innemen want straks speel ik je moeder. *(A drinkt van een flesje)* Oké, en garde.

Hamlet steekt Laertes.

A: Aaah, ik ben geraakt. Ik geef het toe.

A switcht naar koningin.

A: Oh Hamlet, oh... ik ben vergiftigd. De drank. De drank! *(Ze stikt en sterft)*

C: Verraad! Oh, duivels verraad!

A switcht terug naar Laertes.

A: De koning, het is de koning zijn schuld. Alle wapens en drank zijn vergiftigd!

C: Is dit punt vergiftigd? Dan hier, gij incestueuze, moordzuchtige Deense travestiet!
Volgt mijn moeder. *(steekt Claudius neer)*

A: Vergeef me, Hamlet. Ik ben terecht gedood door mijn eigen verraad... *(sterft)*

C: Oh, ik heb het ook zitten. Ik sterf... het krachtige gif kraait helemaal in mijn geest.
Met mijn stervende stem, smeed ik u, vertel deze gebeurtenissen verder. Vergeet het niet. Durf het niet te vergeten. Gedenk mij en al de rest blijft stillekes...

KING LEAR***Muziek: Mehr van Rammstein***

A: King Lear, B: Goneril, C: Cordelia

- A: Laat ons dan nu overgaan tot de grond van onze zaak.
 Graag had ik nu de kaart van ons koninkrijk in kaart gebracht!
(er verschijnt een zeer grote routekaart ten tonele) Zo! Ik, de koning, laat u hierbij weten dat het koninkrijk verdeeld zal worden in... *(denkt na en probeert een logica te zoeken)* stukken.
 We hebben hierbij de intentie om.... onze doorleefde schouders te bevrijden van de last en de zorgen van het koningschap zodat jongere krachten het van ons kunnen overnemen en ik het pad kan volgen naar... mijn reïncarnatie.
 Ik breng u, onze zoon uit Cornwall en u, onze niet minder geliefde zoon van Albany, hierbij op de hoogte van de bruidsschatten van mijn dochters.
 We hopen zo elke vorm van interne onenigheid te vermijden.
 De hertog van Bourgondië en de koning van Frankrijk dingen al lang naar de hand van onze jongste dochter.
 Daarom ben ik hen nu een antwoord schuldig.
 Laat ons een wedstrijd houden. Ik ben persoonlijk dol op monopoly.
 Zeg me, dierbare dochters, wie van U drieën, draagt mij het meest en het diepst in het hart?
 Wie van U drieën verdient de grootste beloning? Het meeste of interessantste stukje land? Goneril, oudste dochter, spreek!
- B: Oh, papa, woorden kunnen mijn liefde voor u niet beschrijven!
 Dierbaarder dan zicht, ruimte en vrijheid. Dierbaarder dan schoonheid, alhoewel ik wel degelijk naar de manicure wil blijven gaan en elke week naar een wellness weekend verlang. Dierbaarder dan gezondheid, alhoewel ik echt gene corona wil krijgen. Zelfs dierbaarder dan rijkdom, behalve als ge de Euromillions natuurlijk wint. Maar mijn liefde voor jou is groter dan de hele wereld, wat zeg ik, oneindiger dan het heelal. Een kind met meer vaderliefde dan ik kan bieden, is onvindbaar.
- A: En wat zegt U, Regan, mijn tweede dochter, vrouw van Cornwall? Spreek!

B is Regan.

B: Sire, ik ben gemaakt van hetzelfde metaal als mijn zus. Dus ik antwoord u met haar woorden. Wat zij zegt dus. Mijn liefde voor jou is hier en... hangt overal wat rond. Ik prijs mezelf gelukkig, ook al heb ik wel meer kwaliteiten te bieden dan haar. Het verschil met mijn zus is dat ik niet ding om land maar vanuit mijn oprechte hart getuig van een pure liefde voor u.

A: Oh, prachtig!

B is Gonoril.

B: Jaaaar, en ik...

A: U hebt uw speech gehad, Gonoril. En u, onze jongste en meeste geliefde dochter aan wiens jonge liefde reikt tot de wijnstokken van Frankrijk en de melk van Bourgondië. Over de liefde moet u veel te vertellen hebben. Wat zegt u om aanspraak te kunnen maken op een derde deel van ons rijk? Spreek!

C: Euh...niets.

A: Niets?

C: ...

A: Niets?

C: ...

A: Maar van niets komt... niets. Zeg dan hoe graag u me ziet. Spreek!

C: ...

A: Spreek!

C: ...

A: Spreek!

C: ...

A: Houd op met dit mimespel. Ik waarschuw u opdat uw fortuin niet zou bederven!

C: Graag.

A: Hoe, graag? Wilt u dan geen stuk land?!

C: Ik zie u graag.

A: U ziet me graag. Jamaar, hoe graag?

C: Heel graag.

A: Zo graag als... de dessertjes die onze kok maakt?

C: Goed. U hebt me verwekt en gefokt. Wel, ik geef die taken terug zoals ze passen. Ik gehoorzaam u, ik hou van u en eer u het meest. Maar vertel mij: waarom hebben mijn zusters een man als ze zeggen dat ze van u houden? Nooit zal ik trouwen zoals mijn zusters. Nooit zal ik de lakens delen met een etterbuilgezicht of iemand die geen mondkapje draagt noch zijn handen wast. De vent wiens hand proper is en mijn toestand aanvaardt, zal de helft van mijn liefde voor hem krijgen en de andere helft om het huishouden te doen. Ik zal nooit trouwen zoals mijn zussen om van mijn vader te houden. En als Gonoril beweert dat er geen enkel kind te vinden is met meer vaderliefde als dat van haar, dan is dat gelogen. Ze heeft amper liefde voor u over.

A: Hoe durft u zoiets te zeggen! Hierbij verbreek ik de band tussen mij, uw vader, en u, mijn dochter. Onze bloedverwantschap bestaat niet langer. Vanaf hier en vanaf nu bent u voor mij niet langer mijn dochter! Ook al hield ik van u het meest en was u de beste in bed... Ga weg, nu! Als uw vaderliefde me niet gegund is, zal ik alleen in mijn graf vrede vinden.

(tegen Gonoril en Regan, beiden persoon B) Oké, kijk dochters. Jullie krijgen beiden meer land. Gonoril, van heel het landsgedeelte van... deze tot... deze grens, worden u en Uw man, de Hertog van Albany vanaf dit moment de heersers. Het gaat hier over een streek met schaduwrijke wouden vol everzwijnen, vruchtbare landbouwgrond, visrijke rivieren en weilanden zover het oog reikt.

A: *(tegen Regan)* Regan, aan u en al uw ervende nakomelingen, mogen het er veel zijn, blijft dit uitgestrekte deel van ons heerlijk koninkrijk. Het evenaart Gonerils deel in ruimte, waarde en rijkdom plus u hebt nog plaats om een King Learland te bouwen met herbergen waar ze lekkere Kingburgers serveren.

C: Moge de duivel u komen halen!

C wisselt naar Kent.

C: Majesteit.

A: Kent, kom niet tussen de draak en zijn toorn. Ik hield het meest van haar en dacht dat ik mijn rust zou instellen op haar afgrijselijke kinderkamer. Vermijd mijn zicht! Wees mijn graf, mijn vrede, zoals ik hier geef. De bruidsschat van mijn twee dochters verteren dit derde.

C: Koninklijke Lear, als mijn vorst heb ik u steeds geëerd en gerespecteerd. Als een vader heb ik u lief gehad. Als een leermeester en mentor ben ik U steeds gevolgd.

A: De pijl ligt reeds op mijn opgespannen boog.

C: Laat die pijl liever vallen. De regio van mijn hart vreest zijn moordende punt. Misschien ben ik, de Heer van Kent, ongemanierd, maar als u Lear gek bent, wat wilt u dan doen, oude man? Denk u dat de plicht bang zal zijn om te spreken wanneer de kracht om te vleien buigt? Keer uw ondergang om, overweeg deze afschuwelijke onbezonnenheid. Uw jongste dochter heeft u niet het minst lief. Haar lege woorden zijn rijk aan gevoel.

A: Heer van Kent, ik zeg U, als uw leven u lief is ...

C: Mijn leven is dat van een pion op een schaakbord: steeds in gevaar om het uwe te redden.

A: Vanonder mijn ogen! Onderkruiper! Precies vijf dagen geef ik u om u van alle levensnoodzakelijkheden te voorzien tegen die heilse coronaziekte (*hoesten*). Precies vanaf de zesde dag om uw gehate rug te keren en op de tiende dag volgende is uw verbannen slurf niet langer te vinden in onze domeinen. Precies vanaf die dag staat op uw aanwezigheid de doodstraf!

C: Vaarwel dan, mijn koning! Volgens u ben ik hier een banneling en elders een vrij man! Mogen de goden uw jongste dochter beschermen omwille van haar diep gemeende eerlijkheid!

B speelt afwisselend Gonoril en Regan.

B (G): Zus, zus... ben je daar? Ik moet je iets zeggen.

B (R): Ja, ik ben hier Goneril.

B (G): Nu heel het land voor ons twee is, denk jij wat ik denk?

B (R): Is dat veel of weinig?

B (G): Och zwijg. Kent is weg. En heb je gezien hoe vader krankzinnig tekeering tegen Cordelia? En hoe snel hij haar onterfde? Dat wil ik niet meemaken. Ik moet iets doen.

B (R): Neem een mes en steek het recht in zijn hart.

B (G): Oh, dat mag ik toch niet doen?

B (R): Tuurlijk wel.

B (G): Nee, dat mag niet. Dat mag ik niet doen. Dat kan ik niet doen. Of wel? Kan ik dat?

B (R): Tuurlijk kan jij dat.

B (G): Maar het is een oud hart.

B (R): En een oud hart, is zowieso rapper dood.

Trompetgeschal.

C vermomt zich.

C: Als een ander accent mijn spraak kan camoufleren, vaart mijn plan daar wel bij. Mijn maskerade zal er dan voor zorgen dat ik alles kan uitvoeren. Ook als de verbannen hertog van Kent wil ik hem blijven dienen die me verbande. Nog steeds hou ik van hem, onze edele vorst. Blijvend kan hij op mij rekenen.

A: Laat me niet wachten op het diner. Maak het klaar en dien het op!
Wel, wel! Wie ben jij?

C: Ne vent he, heer.

A: En ... wat doet deze "man"? Wat brengt u tot hier?

C: Ik ben en doe niet meer dan... wat ik ben en doe he, heer.
Aan hem die mij vertrouwt, ben ik als een dienaar trouw.

Met hem die wijs is en zwijgzaam, praat ik bedachtzaam.

Voor God vrees ik, tegen geweld vecht ik.

A: Goed, goed, maar wie bent u?

C: Ne vent van Gent. Ne vent die zo eerlijk is als de koning arm is!

A: Als u zo arm bent voor een onderwerp als voor een koning, dan bent u arm genoeg.
Wat wilt u?

C: Werken, begod.

A: Bij wie wilt u in dienst treden?

C: Bij U, vorst.

A: Kent u mij, beste man?

C: Oh nee, vorst. Maar er is iets aan uw gezicht dat ik u graag meester zou noemen.

A: Ah, wat mag dat dan wel zijn?

C: Autoriteit! Grrr...

A: Wat was dat?

C: Mijn maag die grommelt. Ik heb in geen dagen nog gegeten.

A: Welke diensten biedt u aan?

C: Ik weet wat discretie is. Ik rij graag paard, kan snel... lopen, een goed verhaal vertellen en een simpele boodschap duidelijk brengen, als je snapt wat ik bedoel...
Wat een gewoon man kan, kan ik ook. Mijn grootste troef zal je nog wel zien...

A: Hoe oud bent u?

C: Te oud om te bezwijken voor een vrouwenstem,
noch zo oud om voor wat dan ook van haar te houden.
Achtenveertig jaar heb ik in dit leven achter de rug, heer.

A: Volg me. Gij zult mij dienen.

Als u me na het diner nog bevalt,
zal ik geen anderhalve meter afstand van u nemen.

Enfin, waar is mijne zottekop?

Ga nu en zoek mijne zottekop. Nu!

C wisselt naar nar.

C: Hallokes, het was lekkere choco tussen mijn bokes!

A: Ah, daar bent u. Waar zat u de hele tijd?

C: Bokes gaan eten.

A: Al nieuws van mijn jongste dochter?

C: Ja, ze moet alle dagen hoesten. En slijm dat daar vanaf komt...

A: Voelt ze zich niet goed?

C: Oh nee... als je moet hoesten, voel je je niet goed hé (*lacht om zijn eigen mop*)
Sinds de uithuwelijking van uw jongste dochter aan die van Frankrijk, zit ze daar in
code rood.

A: Verdomme. Ik wil met haar spreken.

C: Via Whatsapp of Facebook?

A: Euh...wat voor een nartaal is dat?

C: Ja, u bent oud meneer. Ik versta volkomen dat je niet mee bent met uw tijd.

A: Let op uw woorden, zottekop. De zweep staat altijd klaar.

C: Oh mmmm...breng me toch niet in verleiding heer. De waarheid is als een hond die
naar zijn hok moet. De leugen is als een teef die zich aan de haard koestert, hoewel
ze uit haar bek stinkt en zo de hele kamer verpest.

A: De hele tijd bent u een ware pest voor mij!

C: En u voor mij.

A: Dat slaat op niets!

C: Kan je niets niet gebruiken?

A: Natuurlijk niet, zottekop! Niets komt uit het niets.

- C: Maar als niets uit het niets komt, dan kan niets, niets in de weg staan vanuit het niets. En zo kan het niets, toch ooit iets opleveren ook al komt het niets verder uit het niets. Dus zeg niets dat niets altijd uit het niets komt ook al bent u van mening dat het niets, niets oplevert.
- A: ...
- C: Zonder uw land, bezit u dus helemaal niets.
- A: Deze nar spreekt bittere taal. De druppels zweet verschijnen op mijn voorhoofd.
(neemt een doekje om te deppen)
- C: Kent u het verschil tussen een zure en een zoete zottekop?
- A: Nee, zottekop. Zeg het me.
- C: De zure en de zoete nar zullen binnenkort verschijnen. Degene in bont hier, de andere daar. U staat eerst en ik sta laatst.
- A: Noemt u mij een zottekop, zottekop?
- C: Dat is precies wat ik u nu zeg. Al uw andere titels gaf u weg.
- B: Wat deze nar zegt, is nog zo gek niet, Sire.
- C: *(uitspraak in Engels)* IYF!
- A: Wat?!
- C: In your face. *(zingt een liedje)*
- A: Wil u daar eens mee ophouden. Met uw kattegejank... U maakt me belachelijk, zottekop!
- C: *(zingt)* Maar ik zing dit lied voor jou alleen. Voor uw verdriet, zoals geeneen. U en uw dochters lijken zoveel op elkaar. Een eeneiige tweeling weliswaar. Zij geven me van de zweep als ik de waarheid vertel. Maar ik geef het toe, iets in mij zegt, o jawel. Het maakt mij heet en vergeet mijn leed. Maar ik mag het beest niet de overhand laten nemen van mijn geest. Ook als ik u leugens vertel, weet ik dat u klaar zal staan in uw lederen harnaspak en bloot piemelvel. Nog verleidelijker en moeilijker te weerstaan om eens goed van bil te

kunnen gaan. En zeker de slagen die volgen als ik mijn mond volledig sluit, dan staat het kippenvel me volledig op de huid. O, u moet me redden van dit bezoedeld pad van ontucht. Alles wil ik liever zijn dan wat ik nu ben, maar in uw schoenen sta ik liever niet. Ze stinken naar het zweet, een geur die ik nooit vergeet. U gaf uzelf weg. Verdeelde alles aan twee verdeelde partijen. U zit tussen twee vuren, waarvan er nu ééntje aankomt.

B als Goneril op.

A: Ah dochter, u lijkt me onder een trein te hebben gelegen.

Toch geen zelfmoordgedachten mag ik hopen?

B: Niet alleen uwe zottekop kan zich blijkbaar alles veroorloven, pa,

ook andere leden van uw brutale gevolg zetten constant een grote bek op.

Zonder respect zorgen ze voor rellen.

Ik dacht, pa, dat u de gemoederen zou bedaren als ik u op de hoogte bracht.

Maar uw late uitspraken en uw daden doen me echter het ergste vrezen. U keurt dit nog allemaal goed. Kent u dan niets van regeren? Waar gaat dit naartoe?

A: *(tot Goneril)* Bent u onze dochter nog wel?

B: Zeg pa, alstublieft. Werkt uwe mayonaise hierboven nog wel?

C: De grootste idioot weet direct,
wanneer de kar de paarden trekt.

A: Is hier iemand die mij herkent.
Dit is niet Lear. Wie is deze vent?

C: Lijkt verdacht veel op Marc Van Ranst. Of nee, Vandenbroucke.

A: Ik zou er graag achter komen wie ik ben en wie niet.
Alle tekens wijzen op soevereiniteit en verstand.
Voor ik het weet geloof ik dat ik echt drie dochters had.

C: Die soeverein zijn over hun vader!

A: *(tot Goneril)* Hoe luidt uw naam, edele vrouwe?

- B: Zeg pa, alstublieft. Hebt ge uw pillekes weer niet ingenomen?
Uw ranzige ridders en hun vunzige schildknapen
degraderen dit kasteel tot een vulgaire, vieze hoerentent.
Onze schaamte schreeuwt om onmiddellijke maatregelen.
Ofwel neemt ge ze. Ofwel neemt ge ze niet. Maar als ge ze niet neemt, neem ik ze
zelf. Als gij het niet voor mij doet, bestraf ik uw bende.
Ik dun ze uit tot alleen betrouwbaar volk overblijft.
Alleen zij weten blijkbaar nog wat ware wellevendheid is.
- A: Over mijn lijk! Jij, feeks! Achterbakse trut!
Zadel mijn paarden!
- B: Ge kunt ook gewoon de fiat nemen uit de garage, pa. De sleutels liggen op uw
nachtkastje.
- A: Roep mijn ridders!
Onbeschaamde bastaard!
Niet langer ben ik u tot last!
Niet langer bent u mijn dochter!
- B: Maar die halvegaren overtreden elk protocol! Ze weigeren zelfs hun mondmasker op
te houden!
- A: Uw spijt is voor later, als de zonde voorbij maar niet vergeten zal zijn!
De ondankbaarheid heeft altijd en overal een hart van steen,
Uit de mond van uw kind is ze een eeuwig blok aan uw been.
Een gulzige gier bent u! Een schaamteloze leugenaarster!
Mijn mannen zijn een keurgroep van zeldzame excellentie.
Heel subtiel dwingt hun rimpelloze reputatie respect af.
Op welke wrede wijze blijkt Cordelia's koppigheid nu een pietluttigheid.
Mijn hart wordt er liefdeloos van, mijn bloed verandert in bittere gal.
Oh, Lear! Oh, Lear! Mijn gezond verstand verliest van mijn waanzin.
Ik hoop dat dit wezen hier nooit zwanger wordt! Vergeet dit voornemen voorgoed!
Maak haar baarmoeder steriel! Vergeet de voortplanting voorgoed!
Moge zij nooit een kind creëren! Moge zij dit roemloos ontberen!

- B: Euh... ik ben in mijn laatste week hé pa.
- A: Mocht zij nu toch bevallen,
moet het een duivels monster zijn! Een misvormde!
Mogen haar weeën een marteling zijn voor haar!
De bron van haar tranendal!
Laat het zijn moeder minachten!
Laat zijn ondankbaarheid haar
broze bezorgdheid vernederen,
haar weke, weerloze hart pijnigen
met de vele, vlijmscherpe tanden.
- B: Was het dat?
- A: Vertel mij iets, beste nar.
- C: Waarom leggen kippen eieren? Als ze ze gooiden, vallen ze kapot. (*lacht om zijn eigen mop*) Nee, wacht. Deze gaat u bevallen. Het zit op een paard en heeft spijt. Wat is het? Zorry.
- A: Spijt zal ze krijgen.
- B: Zorry?
- A: Ik zei: spijt zal u krijgen!
- C: Weet u hoe een oester voor zichzelf een schelp maakt?
- A: Nee.
- C: ...ik ook niet! (*lacht*)
Maar ik weet wel waarom een slak een huis heeft.
- A: Waarom?
- C: Om een dak boven zijn hoofd te hebben, natuurlijk! (*lacht om eigen mop*)
Dus, niet om het aan zijn lieve dochters te geven en nog veel minder om zichzelf dakloos te maken en in de koude te beven!
- A: Gruwelijke, monsterlijke ondankbaarheid!

- C: Als u mijn nar zou zijn, nonkeltje. Ik liet u straffen met de zweep!
U bent immers vroegtijdig oud!
- A: Laat me niet waanzinnig worden! Niet waanzinnig!
Ik wil niet waanzinnig worden. Houd me stabiel!
Ik wil niet waanzinnig worden! Niet waanzinnig!
We gaan naar Corneel toe! Zoek Jan, Piet en Joris!
- B: Euhm... uw jongste dochter heet Cornelia, pa. Cornelia. En nu speel ik Regan bij uw
aankomst, uw 2de dochter die er dus bijna exact hetzelfde uitziet als mij.

Oh, wat ben ik blij uw hoogheid te zien!
- A: Regan, ik denk dat u dat bent maar ben niet zeker. Uw zuster heeft mijn hart
vertrapt.
- B: Een oud hart is kwetsbaar...
- A: Ik vervloek haar!
- B: Ik kan van Gonoril niet voorstellen dat zij die al haar liefde voor u verklaarde, u ook
maar één grijs haar kwaad zou doen. En als het zo is, had u dat dan niet verdiend? U
bent oud. Daarom bid ik tot u, zeg dat u haar onrecht heeft aangedaan.
- A: Haar vergeving vragen? 'Lieve dochter, ik beken dat ik oud ben; *(knielend)* op mijn
knieën smee ik dat u me kleding, bed en eten geeft.'
- B: Stop; dit zijn lelijke trucs. Ik breng u terug naar mijn zus.
- A: Nooit, Regan! Ze sloeg me met haar tong. Meest slangachtig, op het hart zelf! U,
behandige bliksemschichten, schiet uw verblindende vlammen in haar minachtende
ogen! Besmet haar schoonheid. Mistige mist, aangetrokken door de krachtige zon,
stoot haar om en vernietig haar trots!

B speelt nu afwisselend Gonoril en Regan.

Gonoril, bent u dat? Schaamt u zich niet om naar deze baard te kijken? O Regan, wilt u haar bij de hand nemen?

B (R): Waarom bij de hand, Sire? De hand is zo gevaarlijk om besmet te raken. Hoe heb ik u beledigd? Ik bid dat u, vader, zo dement en zwak lijkt.

A: Nee, ik kies om te vechten tegen de vijandschap van de lucht. Oh, den Duits komt eraan! U stuurt den Duits op me af terwijl ik gewoon kameraad wil zijn met de wolf en roodkapje met haar mondkapje. Noodzaak is scherp bekneld!

B (G): *(als Gonoril)* Oké, zoals je wilt dan hé ouwe.

A: U, maak me niet boos! Ik zal u niet lastigvallen, mijn kind. Dit is ons afscheid. We zullen elkaar nooit meer ontmoeten, elkaar nooit meer zien. Maar toch bent u mijn vlees, mijn bloed, mijn dochter; of liever een ziekte die in mijn vlees zit, die ik de mijne moet noemen: u bent een met etter gevulde steenpuist, een zweer, een in reliëf gemaakte karbonkel, diep in mijn verdorven bloed. Maar ik zal u niet berispen; laat schaamte komen wanneer het wil. Ik vraag de donderdrager niet te schieten, vertel ook geen verhalen over u aan de hoog oordelende Jupiter; herstel wanneer u kunt; wees beter op uw gemak. Ik kan geduld hebben. Ik kan bij Regan blijven. Ik en mijn honderd ridders. Staan er nog bedden en is er nog wat eten?

B: *(als Regan)* Helemaal niet! Ik heb je niet gezocht, noch ben ik voorzien voor uw ontvangst! Luister naar mijn zuster; ze weet wat ze doet en ze heeft gelijk.

A: U wilt me dus niet helpen?

B: Vijftig volgers? Is dat niet genoeg? Wat heb je nog meer nodig? Hoe moeten veel mensen in één huis en onder twee bevelen, vriendschap houden? Het is moeilijk; bijna onmogelijk. Maar kom naar mij toe met vijftig man; dat en niet meer.

A: Maar ik heb u alles gegeven ...

B: En op tijd gaf je het.

A: Ja, op tijd. Met wat moet ik nu naar u toe komen? Met vijftig, Regan? Zei u dat?

B: En spreek niet weer, mijn heer; niet meer bij mij.

A: Oh, die slechte wezens zien er toch goed uit. *(aan Goneril)* Ik ga met u mee, Goneril. Uw vijftig verdubbelt vijftig en u bent tweemaal haar liefde.

B: *(als Goneril)* Ge verdient nog geen 10, nog geen 5 dienaars.

(Als Regan) Geen 1.

A: Zie me hier, U, goden, een arme oude man. Even verdrietig als ouderdom; ellendig in beide! Als u het bent die de harten van deze dochters beroert, houd me niet zozeer voor de gek tegen hun vader. Om het tam te verdragen; raak me aan met nobele woede en laat vrouwen geen wapens en waterdruppels zijn. *(het begint te regenen)* Oh, de ene storm na de andere. Wanneer eindigt dit? Feeksen, ik zal zulke wraak op jullie beiden hebben, dat de hele wereld - ik zal zulke dingen doen - wat ze zijn, weet ik nog niet, maar ze zullen er zijn! De verschrikkingen van de aarde. U denkt dat ik zal huilen zoals de waterdruppels die neervallen om mijn rimpelige huid. Maar nee, ik zal niet huilen! Ook al heb ik niet langer een bed om droog in te kunnen liggen. Kom maar op bliksem. Ik veeg de vloer met u! O, donder die niet wil zwijgen, O regen die me nat maakt, O wind die me doet klappertanden. Ik weet nu wat ik weet. Niets is erger dan wrede dochters! Maar ik zal niet huilen!

O, wat zie ik daar... *(begint hevig te huilen)* O, Cor...CorCorCor... Ben jij dat echt? O, huil, huil. Jullie zijn mannen van steen. Als ik jullie tong en ogen had, zou ik ze gebruiken zodat het hemelgewelf zou openkraken. Kom, jongste dochter van me. Kom, laten we naar de gevangenis gaan. Wij twee zullen alleen zingen als vogels in een kooi. *(imiteert fluitend vogeltje)* Op zulke offers, gooien de goden zelf wierook. Hij die ons scheidt, zal een brandmerk uit de hemel brengen. En schiet ons vandaar af als vossen. *(neemt mondkapje)* Hopelijk is er nog voldoende Corona om haar te volgen. Veeg uw ogen af. Snuit uw neus. *(mondkapje gebruiken)* Ze is weg voor altijd! Ik weet wanneer iemand dood is en wanneer iemand leeft. Ze is zo dood als een pier. Een plaag over jullie, moordenaars, verraders allemaal! Ik had haar misschien kunnen redden; nu is ze voor altijd weg! Cor...Cor...zo mooi als een dahlia...delia, dat was haar naam. Cordelia! Haar stem was altijd zo zijdezacht, zachtaardig en laag, een uitstekende zaak voor een vrouw.

Ziet u dit? Kijk naar haar gezicht, haar lippen, kijk daar, ik...kijk daar ik... *(hij sterft)*

B: Het gewicht van deze droevige tijd moeten we gehoorzamen. Spreek wat we voelen, niet wat we zouden moeten zeggen. De oudste heeft het meeste gedragen: wij die jong zijn, zullen nooit zoveel zien, noch zo lang leven.

ROMEO & JULIET

Muziek: *Can't take my eyes off you – Gloria Gaynor (instrumentale versie)*

A+B+C: *(het koor)* Twee geslachten, gelijk in waardigheid: in 't fraai Verona, tijdens Coronatijd. Waar we thans stranden, smeden uit oude wrok een nieuwe strijd; met ketchupbloed aan hun burgerhanden. Uit de lendenen van dees' rivalen ontspruit een minnend paar, doch 't lot beslist, o rampspoed, hun leven weg te halen, en begraaft, met hun dood, hun ouders twist.

(muziek fade uit)

A: *(verteller)* Eerste bedrijf: eerste scène: op een terras zien we twee figuren, rad van tong: de één Benvolio, de andere Samson. Hun haat wordt gevoed door een oude vete want de één dient Montague: de ander Capuletti. Beiden vechten ze om een spaghetti. *(speelt Benvolio)* Blijf van mijn ballekes, hond!

C: *(imitatie Samson de hond)* Jamaar zeg, ik vind ballekes lekker en dat is wel zo een beetje zo het kastrant van mijn baasje zo.

B: Restaurant, Samson!

A: O, ik haat die hond: ik zweer bij God dat ik hem vermoord.

C: Jamaar zeg, ik wil nog niet dood. Als jij zo mij zo'n beetje gaat vermoorden zo hé, dan pis ik tegen uw been.

A: O, jouw woorden vragen om een gevecht, Samson!

Nemen vechtposities aan. Benvolio met een mes in zijn hand. Samson gromt. Prins aan het woord door persoon B.

B: Kettters van dit met ketchupbloed bevlekte mes. Gij, Capuletti, zult met mij meegaan om de rest van de bordjes uit te likken. Benvolio, komt gij na de middag om onze wil te kennen in deze zaak.

A: O, waar is Romeo? Zaagt gij hem vandaag? Wat ben ik blij dat hij niet bij deze twist was. Maar ziet, hij komt! Romeo! O, hij heeft geweend. Ik zal zijn kwelling kennen of blijf van veel gespeend. Goeiemorgen, kozze.

B: *(speelt Romeo)* O, de dag is nog zo jong.

A: Nog nieuw, 't sloeg twaalf.

B: Wee mij. Trieste uren lijken lang.

A: Welke droefheid verlegt Romeo's uren?

B: Het niet hebben van dat wat, het wel hebbend, ze kort maakt.

A: Verliefd?

B: Ver...*(geeuwt)*

A: Ver van verliefd?

B: Ver van de gunst van haar, die ik bemin.

A: Ach, dat liefde, zo lieflijk zacht in schijn, in 't echt zo wreed en tiranniek kan zijn.

B: Ach, dat liefde, wiens zicht is gesluiert, dat blindelings naar haar doel toe kuiert.

A + C: O!

A: Gaat naar het feest van de Capuletti. Daar eet Rosaline, die gij zo liefhebt, met alle geprezen schoonheden van Verona. Gaat derwaarts en vergelijkt haar met wat ik tevoorschijn graai. En weldra vindt ge zelf uw zwaan, een kraai.

B: Ik zal gaan, maar verwacht geen schoner zicht dan mijn eigen lief haar schitterend licht.

A: *(verteller)* Tot zover scènes één en twee. Dus over naar 't feest van Capuletti, want daar treft Romeo stellig zijn Juliet. En wanneer beiden van liefde blaken: zal hij proberen in haar broek te geraken.

C speelt Julia met pruik.

B: O, de toortsen branden echt fel door haar. Kende mijn hart ooit liefde? 'k Ontken voorwaar, want nooit zag 'k ware schoonheid zoals daar...Ontwijd ik met mijn onwaardigste hand dit heilig schrijn, dan is de zachte boet' aldus: mijn lippen, twee blozende pelgrims, zijn gebrand om die grofheid te verzachten met een kus.

C: Goede pelgrim: legt uw hand niet aan banden, al bewijst ge passend eerbetoon aldus; want ook heiligen raken pelgrimshanden en hand in hand is een vrome pelgrimskus.

B: Hebben heiligen geen lippen, en pelgrims ook.

C: Ja, pelgrim. Lippen die dienen voor 't gebed.

B: Dan, heilige, laat lippen doen, wat handen doen.

B neemt plexiglas erbij. Beeldspel: het kussen escaleert in een tongkus die uit de hand loopt.

C: Mijn lippen nemen de zonde aan...

B: O, wat een zoet misdrijf... geef mij mijn zonde terug!

Ze tongkussen opnieuw hevig en gaan dan uit elkaar. C zet het plexiglas weg; doet een blinddoek aan en gaat op een verhoogje staan. Blick naar beneden.

B: Is zij een Capulet? Ja, 't is te vrezen. Des te groter mijn onrust. *(uit rol)* Wat zijt ge nu aan het doen?

C: De balkonscène.

B: Ah... maar stil: welk een licht breekt door 't venster ginds? *(verblindende lichtspot)*

C: *(worstelend om recht te blijven)* Oh Romeo, Romeo, where are thou Romeo?

B: *(hanteert een springtouw om contact te maken)* Thou Romeo is hier. *(probeert na het springen, het touw te werpen tot haar)*

Goh, dat werkt dus niet hé. Doe thou blinddoek af.

C: *(ziet Romeo nu)* Oh, Romeo. What's in thou name?

B: De R, van Romeo.

A+B+C:ting

C: Een R. Rrrrr.... En wat ga je nu doen, Romeo?

B: Een klinker kopen.

A+C: Dat mag niet, je hebt niet genoeg geld. Je bent een Montague!

B: Dan zit er maar 1 ding op.

A+B+C:Draaien!

A+B+C:MISPOES!

A: 700 rollen WC-papier. Komt van pas bij code rood. Nu is het mijn beurt.

B: Godverdomme.

A: Voor mij de T van The Merchant of Venice.

B: Ging die man geen geld lenen om de vrouw van zijn dromen te winnen?

A+B+C:ting – ting

B: O, hemel. Ik moet zien dat ik win. Dan win ik Julia haar liefde!

A: Zeg, ik wil ook winnen en daarbij er is genoeg Shakespeare voor iedereen. 37 stuks om uit te kiezen. Evenveel keuze als bij ons in het frituur.

B+C: O...

A: Ik ga een klinker kopen.

B+C: Aaa..

A: Nee, de letter O.

B+C: O...

A+B+C:ting-ting

A+B+C:Aaaa....

B: Ik weet het. Ik weet het!

A: Ja, maar ik ben nog aan de beurt.

B: Two Gentlemen of Verona. Het eerste stuk van Shakespeare.

C: Juist lieve, lieve Romeo. Ontkent uw vader en weigert uw naam, of als gij niet wilt, zweert mij slechts uw liefde: en 'k zal niet langer een Capulet zijn. Wat is immers een

naam? Dat wat wij neus noemen zou anders genaamd evengoed ruiken. Oh Romeo, verwerpt uw naam: die geen deel van u is, neemt gans mijzelf!

- B: Ik neem u op uw woord. Noemt mij 'liefste' en ik zal herdoopt worden. Voortaan zal ik nooit meer Romeo zijn.
- C: Welk een man zijt gij? Zijt gij niet Romeo, een Montague?
- B: Geen van beiden, schoonheid, als 't u mishaagt.
- C: Houdt gij dan van mij? Ik weet dat ge ja zegt en ik vertrouw uw woord. Doch als gij zweert, zou gij vals kunnen blijken. O Romeo, als ge mij liefhebt, spreekt dan oprecht.
- B: Mevrouw: bij die gezegende maan, zweer ik...
- C: O, zweer niet bij de maan! Een maan zit vol bedrog en laat zich niet vaak zien.
- B: Waarbij zal ik zweren? *(tot mevrouw in het publiek)* Bij die gezegende maagd hier, zweer ik.
- C: *(verwijzend naar de mevrouw)* Maagd? Ik vrees van niet. Haar ogen stralen als nooit tevoren. Nee, zweert maar gans niet. Hoewel 'k mij in u verheug, verheug 'k mij niet in dit verbond vannacht. Het is te snel, te plots, te onbezonnen...
- B: O, wilt gij mij zo onvoldaan verlaten? Dwingt u mij tot masturberen? Dan dwingt u mij tot plan B.
- C: Welke voldoening streeft gij dan na?
- B: Uw lief, zacht poezemuizeke te bezoeken zonder muil...korf. Dat is mijn hoofdmissie.
- C: Drie woorden, lieve Romeo, en dan goedenacht.
- B: SEX, met een X achteraan. Hoe duidelijker kan ik zijn?
- C: Als uw liefdesneiging zo integer is; uw wens het huwelijk; dan wachten we tot morgen.
- B: Maar ik wil niet wachten tot morgen. Kunnen we niet nu...
- C: Goedenacht, lieve Romeo.
- B: Dat wordt dus plan B.

A: *(verteller)* Wat Romeo niet wist, is dat Julia een neef had, een klootzak genaamd Tebaldo *(trekt een star wars zwaard, speelt Tebaldo als Dark Father)* Romeo, mijn liefde voor u levert geen betere woorden op dan dit: gij zijt een schurk. Zodus: keert om en trekt.

B: Ik protesteer. Ik heb al getrokken. Gisterenacht. En 'k heb u nooit gekwetst, maar ik bemin u, meer dan gij vermoedt.

A: Klootzak, ik wacht.

Romeo spietst hem met zijn zwaard. Er volgt een lange sterfscène waarbij heel het podium gebruikt wordt.

A: O, 'k ben afgemaakt. O, geen tijd voor een laatste wens of een laatste bezoek aan het frituur. O, ik voel mijn bloed, mijn lichaam verlaten. Het is ondraaglijk. Ik sterf. Ik moet deze wereld verlaten. Mijn knieën begeven het, ik voel het. Ik maak traag maar zeker contact met de aarde. Moeder Aarde wil dat ik terugkeer naar ondergrondse lagen. Ooit zal er een tijd komen dat men mij zal gedenken in boeken en films. Maar tot nu, slaak ik een laatste zucht. *(zucht maar schiet in het hoesten)* Oh nee, alvorens ik sterf, neemt corona mijn lichaam nog over. Had ik mijn mondkapje maar opgelaten. Mijn laatste adem zal letterlijk uit mij geperst worden. Ik...ik... *(valt dood neer)*

C: *(uit rol)* Wat doen we nu?

B: *(neemt boek en leest verder)* Dus... na Tebaldo's dood, zijn de minnaars vervloekt. Hun lot achtervolgt hen, er is geen ontkomen aan, en aan 't eind van 't vijfde bedrijf: is 't met hen gedaan.

C: Oh, de gifflesjes. We zijn de gifflesjes vergeten te vullen. Dat komt ervan als je geen toneelmeester hebt. Dat mogen we straks niet vergeten.

B: Ik zal dat wel doen en nu rap min en Lorenzo spelen.

C: *(in rol)* O, kom, lieve, lieve donkere nacht! Sluit me in je armen. Breng mij mijn Romeo!
(uit rol) Ik improviseer maar wat. *(in rol)* O, het is mijn min. Wel, zuster: welk nieuws?

B: *(speelt min)* Hij is zo dood als een pier.

C: Kan de hemel zo jaloers zijn?

B: Wie had dat gedacht, onze Romeo...

C: Heeft Romeo zichzelf gedood?

B: Ik zag het van dichtbij. Met mijn eigen ogen. Een wond zo diep in het vlees heb ik gevonden.

C: O nee! Hij is dood! O, mijn hart breekt! Ah, en dat doet pijn. O, dat doet pijn. Arm peperkoekhart, ogen, sluit u op, ik zie nu geen bal meer.

B: O, Tebaldo, de beste vriend die ik ooit had. Dat ik moet leven om hem vermoord te zien!

C: Is Romeo vermoord én Tebaldo dood? Mijn teerbeminde neef en mijn meer beminde?

B: Nee, Julia, nee! Tebaldo is naar de hel en Romeo is verbannen!

C: O God! Deed Romeo Tebaldo's bloed vloeien?

B: Hij deed het: vervloek de dag, hij deed het.

(beginnen beiden hysterisch te wenen)

B+C: *(buiging tot publiek, uit rol)* Dank u.

B: Oké, nu Lorenzo.

C: De flesjes!

B: Ah ja, de flesjes. Is dat nu al?

A: Ja.

B: Maar ik heb ze nog niet gevuld.

C: Ik doe wel voort, dat ziet toch geen kat. *(herpakt zich)* O, broeder Lorenzo! Romeo is verbannen en Tebaldo is gedood en...

B: *(speelt Lorenzo)* Julia, ik ken reeds uw smart. Neemt dit flesje en drinkt dit doorzichtig, mysterieuze drankje. En aanstonds zal u in een diepe slaap vallen. Dieper dan de diepste zee.

C: *(drinkt)* O, ik voel het komen. Ik voel me wegglijden.

B: Goed zo.

C: O, ik voel me diepgaan.

B: Zeer goed. Zeer goed zo.

C: O, ik ga diep.

Julia krijgt stuip trekken en valt bewusteloos neer. B van Lorenzo naar Romeo.

B: Julia! De dood, die uw zoete adem wegzoog, had nochtans geen macht over uw schoonheid. O Julia, waarom zijt gij nog zo schoon? Moet ik geloven dat een onwezenlijke dood amoureuus is: en u in het duister houdt om zijn geliefde te zijn? Hier, voor mijn geliefde. *(drinkt uit zijn flesje)* O ware apotheker, uw drugs werken snel. Alzo, met een kus, sterf ik.

C: Ge moogt mij zo niet kussen.

B: *(haalt al stervend een rol vershoudfolie en legt het over haar)* O, liefste. Ik voel het leven uit mij wegglijden. De duisternis overvalt me. Ik zie zwart voor mijn ogen. Ik...

Romeo sterft. Julia ontwaakt vanonder de folie en strekt zich uit.

C: Oh, amai...dat was een zalig schoonheidsslaapje. Waar, o waar is mijn lief? *(Ze ziet hem en gilt)* Wat is dit geklemd in mijn geliefde's hand? Vergif, zie ik. Vergif van bij de apotheker om de hoek. Vergif werd zijn tijdloos eind. O vrek. Alles is op. Gij liet geen minzame druppel voor mij?

Dan zal ik kort zijn. *(zoekt dolk)* Verdomme, waar heeft hij die dolk nu gestoken...

(neemt een toneelmes dat in een groter omhulsel zit) O welkome dolk: dit is uw schede. *(trekt de dolk en merkt dat het een klein lemmet is)* 't Is zoals bij Romeo zelf...

Dan nu, zeg ik vaarwel.

Muziek. We horen de spannende, opbouwende tune van de film Psycho.

Julia steekt zichzelf. Ze gilt, maar, tot haar verbazing, sterft ze niet. Het lemmet is induwbaar en zo blijft ze proberen.

C: Daar, roest en laat mij nu sterven! (*sterft*)

A+B+C: Epiloog.

A: Een sombere vrede brengt deze morgen mee en de zon verbergt het hoofd uit smart.
Gaat heen en spreekt over dit droevig wee. De één wordt vergeven: d' ander gestraft
Want nooit was er een verhaal met meer verdriet dan wat met Romeo en Julia is
geschied.

TITUS ANDRONICUS***Muziek: I was made for lovin you van KISS met choreo****A: Saturninus, B: Lavinia, C: Titus*

C: Ik, Titus, hengst met stierenkloten, keer ook terug naar Rome met een bloedend hart. Gegroet, Rome, zegevierend in uw rouwende onkruid! Zie, zoals de schors die zich heeft gelost, keer ik terug met kostbare lading naar de baai. Vanwaar ze aanvankelijk haar ankerplaats woog, kom ik, Titus Andronicus, gebonden met lauriertakken, om zijn land opnieuw te groeten met zijn tranen, tranen van vreugde en verdriet. Gij grote verdediger van dit Capitool, wees genadig. Romeinen, van vijftientig dappere zonen, de helft van het aantal dat koning Priam had, zie de arme overblijfselen, levend en dood!

Dezen die overleven, laten Rome belonen met liefde; deze die ik naar hun laatste huis breng, met begrafenis onder hun voorouders. O heilige vergaarbak van mijn vreugde, zoete cel van deugd en adel, hoeveel zonen van mij heb je in voorraad. Dat zult u mij nooit meer vergelden! Slechts 2 zonen hou ik nu over.

B: 3.

C: Hoe? Ik dacht 2.

B: Nee, 3 over. 25 minus 22 dood is 3.

C: Ah, dat valt nog mee dan. Ik heb nog een verloren zoon. Een mirakel is geschied.

B: Vergeet uw dochter niet, Lavinia.

C: O, Lavinia. Ben jij dat? Hoe kon ik je vergeten. God, het lot is me dan toch nog slecht gezind. Een vrouw is het ergste wat een man kan overkomen. Het noodlot stopt niet met mij uit te dagen. Ze wil mijn longen aantasten als een coronaziekte die langzaam maar zeker binnendringt. Ik kan dit niet aan, scheer je weg dochterlief.

B: Maar papa...

C: Saturninus, ik schenkt ze tot jou.

B: Wat?

A: Gij geeft mij uw dochter?

B: Nee.

C: Ja.

B: Nee.

C: Jawel. Het kan niet anders. Wil je liever dat je vader wegrot in een uithoek van de stad.

B: Nee, maar...

A: Prima. Lavinia wordt mijn keizerin.

B: Maar ik wil niet trouwen! Toch niet met zo'n oude perverse zak. Ik wil dit niet.

A: Ongehoord! Ik ben de keizer! Titus, hoe durf je uw dochter zulke woorden in de mond laten nemen. Dit zal je geweten hebben. Gij jan-van-mijn-kloten-stratego-generaleke. Ik zoek wel een andere keizerin, desnoods hoer of slavin. Hoe heet jij, slavin?

A: *(verandert van personage met lage stem)* Tamora. Met de M van Mora.

A en C scheuren B haar kleren van het lijf.

B: Oh, help mij. Help mij! Ik word verkracht! Of toch bijna. Mora, je moet me helpen. Jouw zoon achtervolgt me met zijn curryworst. Hij gedraagt zich als een beest.

A: *(speelt Tamora)* Net als jouw vader.

B: Mijn vader heeft uw leven gespaard!

A: Mij heeft hij niet doodgedaan, nee. Mijn kind heeft hij gedood. Mijn zoon!

B: Eén zoon maar, voor twintig van de zijne.

A: Dat is voor mij één te veel. Mijn zoon mag van mij doen wat hij wil met u. En zolang hij wil. Hoe harder hij u martelt en hoe harder hij u neemt in elk opening die hij maar kan vinden, hoe liever ik hem ga zien. Onderga je lot.

A grijpt haar vast, B krijgt hysterisch. Beiden af.

B: Gij zijt het beest. Gij zijt geen vrouw. Aarghh, help! *(krijst verder)*

We horen tromgeroffel.

C: Hier staat voor u, de gerenommeerde Titus. Romeinen, maak plaats: Titus Andronicus, beschermheer van de deugd, strijdheer der strijdheren, man der mannen, Rome's beste kampioen, succesvol in de veldslagen die hij voert, succesvol bij de vrouwen die hij ontmoet. Hier staat hij, met eer en met fortune geretourneerd van waar hij omschreef met zijn zwaard en onder het juk gebracht, de vijanden van Rome. Heil Titus Andronicus!

B op als Lavinia. Haar 2 handen afgehakt en ze praat zonder tong.

C: Lavinia? Ben jij dat? Oh mijn god, wie heeft dit gedaan? Vertel me je verhaal.

B: oon mora, oon an mora, ak ma angs acht, ak ma anne af en ora in mon...
(zoon Tamora, zoon van Tamora, pakte mij langs achter, hakte mijn handen af en oraal in mond)

C: Oh arme, arme dochter van me. Niet alleen sta je hier zonder handen om uw tranen af te vegen, je spreekt ook in raadsels. Oh, mijn arme dochter, dit heb ik nooit zo gewild.

B: oon mora, oon an mora. *(zoon Tamora, zoon van Tamora)*

C: Ja, zeg me wat ik moet doen.

B: aak o oon an mora. *(Wraak op zoon van Tamora)*

C: Zal ik ook mijn handen afhakken? Boeten voor mijn daden? Zo kan je niet leven en zo wil ik niet leven. Wil ik samen met je zelfmoord plegen? Wat verlang je toch van me, mijn kind? Zeg het!

B: aak, aak, aak! aak, AAK! *(wraak, wraak, wraak! Wraak, WRAAK!)*

C: Oh, je ziet af. Kon ik de pijn maar verlichten.

A: Titus Andronicus, uw drie zoons zijn opgepakt. Hun hoofden zullen rollen zoals ballekes in tomatensoep tenzij... tenzij...

C: ...de beul met verlof is.

A: Nee! Tenzij gij, uzelf, een hand afhakt.

C: Oh, als ik daarmee drie van mijn zoons kan redden, hak ik met plezier mijn hand af voor u, almachtige keizer. De linker of de rechter?

A: Met welke hand masturbeert u?

C: Euh...met de rechter?

A: Het zij zo.

C probeert zijn hand af te kappen maar dat lukt niet van een leien dakje.

C: O dochter, het lukt me niet. Help me eens een handje.

B toont dat ze ook geen handen heeft.

C: Oh, laat maar.

Uiteindelijk slaagt hij erin en gooit hij een nephand naar de keizer.

C: Hier. Hier hebt ge mijn rechterhand. Oh, dochter. Hier staan wij nu, verminkt en bedrogen, met lege handen.

A gooit 3 hoofden terug.

C: Wat is dat?

A: 3 hoofden.

C: Maar je had beloofd dat...

A: *(lacht)* Haha, jij lichtgelovige Titus.

C: Ik zal me wreken, hoor je me. Ik zal me wreken!

B: aak, aak! *(Wraak, wraak!)*

C: Ik begin met de worst die u dit heeft aangedaan.

B: ost, ost! *(worst, worst!)*

C: Saucisse maak ik van hem!

B: aucisse, aucisse! *(saucisse, saucisse!)*

C: Nee, pensen!

B: Ja! ense, ense! (*pensen, pensen!*)

C: En dan nu, beste kijkers, beste publiek. Alle pensen aan dek. We maken gene Bomaworst maar de énige, échte, West-Vlaamse bloelienk. Wat hebben we nodig, schatteke? Ten eerste!

B haalt een kommetje gevuld met bloed.

C: Ah, voila zie. Een kommeke bloed dat uit zijn strot gelopen heeft. Dat hebt ge goed vastgehouden. Zie ne keer hier hoe troebel dat dat eruit ziet. Ge ziet dat vaatziekten nog van pas kunnen komen hé. Bloed en vetklonters tegelijk. Twee vliegen in éne klap, gij. Ten tweede!

B haalt een kommeke met ingewanden.

C: Ah, nog een paar darmstukjes uit zijne pens zie. Daar kunnen we die pens goed mee inpakken. Heb je hem? Pens – inpakken? En ten derde!

B komt met wat kruiden van Piet.

C: Ah, maar kijkt ne keer hier. De finishing touch. De kruiden van mijne Piet. Altijd belangrijk om goed af te kruiden hé madammeke. En voila, we hebben een lekker Chironsnackske geprepareerd met een koekje van eigen deeg zoals ze dat zeggen. En kijk ne keer daar zie, onze vrijwilliger. Proef ne keer.

A: (*proeft*) Niet slecht.

C: Da's lekker hé. Om uw vingers van af te likken.

A: Hebben jullie mijn zoon gezien? Hij zou hier geweest zijn.

C: Gezien? Ah, natuurlijk hebben wij die gezien. Hij zag eruit om op te eten. Heb je hem?

A: ...

B: ebbe gionakske gaakt. ens. ekkel. (*Hebben Chironsnackske gemaakt. Pens. Lekker*)

A: ...

C: En? Valt hem niet zwaar op de maag? Heb je hem?

A: ...

C: Nog stommer dan het achterste van een koeie. Uw Chironneken zit in uw tonneken.

A: Wat?!

C: Zijne pens zit in uwe pens.

B: en u eek ik in u ens! *(En nu steek ik in uw pens!)*

A: Wat zegt ze?

C: En nu steekt ze in uwe pens.

B steekt A neer. Ze laat een kreet.

C: Lavinia, mijn dochter, onze bloedpenswraak was zoet. Laat ons samen van een brug in Venetië springen en zo de zee trotseren in zijn weerspiegeling met de maan.

OTHELLO

B: En zo begin ik een nieuw leven in Venetië en volgt er een nieuw verhaal...

A: vaandeldrager, B: Desdemona, C: Othello

Muziek: Ancient Egyptian Music - Hathor

Ik ben Desdemona. Een mooie, jonge, prachtige, blanke, onweerstaanbare, blonde *(denkt even na, zet pruik op en gaat dan verder)* vrouw. En hij is Othello... de generaal.

C: Ik ben Othello. Maar de vrienden noemen me ook wel 'den otto' en racen is met de motto.

A: Ja.

B: En hij is kakbruin.

C: *(past zijn gezicht aan)*

A: Hij is bruin. Een Arabier. *(C past zich terug aan)* Van hoge komaf. *(C past zich terug aan door een bos juwelen aan te doen zoals BA uit de A-Team)*

B: Klaar, liefste?

C: *(is nog bezig met omkleden)* Euh... eerst baard nog laten groeien.

B: Nu klaar, liefste?

C: Nog even afspraak bij zonnebank.

B: Klaar?!

C: Nog mondkapje voor veiligheid. Klaar.

A: En ik ben Jago, een vaandeldrager.

C: Ik ben zijn baas.

A: Ja.

C: Ik voer overal in de wereld oorlog. Zelfs een wereldoorlog. En ik win altijd, altijd.

- B: Hij maakt verre tochten. Langs wijde grotten, barre woestijnen, bodemloze kloven. Over bergen en rotsen die de hemel raken. Tot bij kannibalen die elkander opeten... En hij ontsnapt altijd op het nippertje uit de klauwen van de dood.
- C: Ja.
- B: En dan ben je naar hier gekomen.
- A: Als een vreemdeling.
- B: Je wordt op handen gedragen. De mensen willen dat jij ons land verdedigt.
- C: Ja.
- B: Mijn vader nodigt je uit in ons huis en jij vertelt je hele leven.
- C: Wat?
- B: Van je eerste kleine veldslag tot de laatste grote oorlog op zee. En ik hang aan je lippen. En jij maar vertellen. Over het gruwelijk gevaar te zee en te land. En als je vertelt over je reizen, dan moet ik huilen.
- C: En dan bleit ik mee.
- B: Als iemand verliefd op mij is, leer hem dan jouw verhalen, zo kan hij mij winnen.
- C: Jij bedoelt natuurlijk: Ik ben verliefd op jou. En hoe meer ik vertel, hoe verliefder jij wordt.
- B: Dat bedoel ik... ja. En ik vraag het aan.
- C: Nee, nee. Ik vraag het aan.
- B: *(fluistert)* En ik zeg 'ja'.
- C: En ik schreeuw het van de daken: DESDEMONA!
- B: Nee. Wacht! We moeten het nog voor ons houden. Ik moet mijn vader voorbereiden zodat hij aan het idee kan wennen dat ik voor een...een...
- A: Bruine koos.
- B: Ja.

- A: Laat ons niet uit het oog verliezen dat het oorlog is. De coronatoestand is al uitgeroepen. Veel tijd voor een liefdesnacht is er niet. Het leger moet paraat zijn. En jij natuurlijk ook, Othello.
- B: Zal je aan me denken?
- C: Elke minuut.
- B: Elke minuut?
- C: Oké, elke seconde.
- B: Wees voorzichtig.
- C: Niets kan mij deren zolang jij van me houdt. Liever sterf ik aan corona dan weg te teren zonder jouw liefde.
- B: Zeg dat niet, mijn hele ziel hoort je toe.
- C: Liefste, ik zweer je dat...
- B: Nee, zweer niet. Wie zweert, krijgt zweren. Geen grote woorden. Liever klein en recht...uit je hart.

Muziek stopt. A speelt nu de vader van Desdemona.

- A: Crapuul, waar is mijn dochter?
- B: Oh nee. Mijn vader! Ik verstop me.
- A: Ben je mijn dochter, mijn engeltje, aan het bespringen?! Jij vette, zwarte ram! Ik laat mijn dochter niet zomaar dekken door een Arabische hengst. Waar heb je ze opgesloten? Dat doen jullie toch? Onschuldige vrouwen ontvoeren en aan jullie harem toevoegen? Ocharme, mijn lief meisje...
- C: Dat doe ik zeker niet.
- A: Ah nee, ik zal u eens...
- B: Nee, niet doen papa.
- A: Oh mijn lief meisje... Ben je ongedeerd? Heeft hij je iets aangedaan?

B: Nee.

A: Heeft hij niets gestolen of jou bedreigd, geslagen of verkracht?! Het was toch coronaproof mag ik hopen?

B: Maar nee! Hij heeft mijn hart gewonnen, papa. Hij zal mij gelukkig maken.

A: Ik zou je vanaf nu huisarrest moeten geven.

B: Dan pleeg ik zelfmoord.

A: Godverdomme, die Moor heeft je helemaal doen overpruttelen.

C: Het is beter dat ik vertrek.

B: Ik ga met je mee.

A: Geen sprake van.

B: Papa, ik ben oud genoeg om zelf te beslissen.

C: Maar Desdemona, je vader heeft gelijk. Dat is te gevaarlijk.

B: Geef mij dan een aandenken. Een teken van jouw liefde.

C: Hier... dit mondkapje. Het wordt toch stilaan tijd dat ik een nieuw opdoe.

B: Oh, mijn lieve Othello. Wees voorzichtig.

C: *Altijd. (zet nu een nieuw mondkapje op) Iedereen aan boord! (iedereen ontsmet zijn handen)*

Geluid van een zeestorm. Sfeer wordt geschept. A en B spelen matrozen.

A: Generaal, generaal. De storm is genadeloos. Nooit zag ik de zee zo fel woeden als nu. Ik denk dat ik moet overgeven.

C: Hier geeft niemand zich over!

B: Zover je kijkt alleen maar torens van water. Nergens tussen hemel en zee is een zeil te zien.

A: Als we op die waterbergen inbeuken, dan barst elke voeg.

B: We geraken er wel door. De generaal staat zelf aan het stuur. We moeten op hem vertrouwen.

C: Ik zie... ik zie... zee!

A+B: ...

C: Ik zie... ik zie... nog meer zee!

A+B: ...

C: Ik zie... een zee...meermin!

A+B: ...

C: Ik...land in zicht!

B: Zie je wel!

A: *(drinkt van een glas water)* Bweik...

B: Wat is er?

A: Zout water binnen gehad.

C: Dertig graden bakboord! Teveel Jupiler bakken nog op stuurboord. Zeilen halfslag, riemen in de aanslag. Hou de mast vrij!

B: Ik zie een zeil! Een zeil!

C: Is het zeil van ons of van de vijand?

B: Geen idee!

C: Waarschijnlijk van de vijand.

B: Een rode vuurpijl!

De zeestorm stopt. Trompetgeschal.

C: Desdemona, ben jij dat? Wat doe jij hier?

B: *(speelt Desdemona)* O, mijn lief... ottoke.

C: Het is een wonder je hier voor mij te zien.

- B: Cassio heeft me meegenomen.
- C: Godverdomme, dat heeft hem weer goed berekend. Die Casio. Ik bedoel, Cassio.
- B: Hoe bedoel je?
- C: O, niets, mijn liefste Desdemona, mijn heldere blik vertroebelt omdat jij me opwindt. Als mijn kracht ten onder gaat aan liefde en lust...
- A: Dus, hij pakt ze nog eens coronaproof langs achter en we gaan verder met het stuk.
- C: Waarom skippen we dat weer?
- A: Als we dat elke keer moeten doen in een stuk van Shakespeare, gaat er niet veel meer te melken vallen. En B: Er kunnen kinderen in de zaal zitten. Ik wil ze niet traumatiseren vanwaar de naam Piet Piraat komt.
- B: Mijn lief, trek die rimpels uit je voorhoofd.
- C: Kom, want we hebben blijkbaar niet veel tijd.
- B: Mijn lieve man, ik stond hier met een smekeling te praten, hij kwijnt weg door jouw woede.
- C: Over wie heb je't?
- B: Je luitenant Cassio. Mijn lief, maak het weer goed met hem. Het was mijn schuld. Cassio is al zo lang jouw vriend. Op hem kun je toch vertrouwen. Roep hem terug.
- C: Ging hij zo-even heen?
- B: Ja. Hij is zo diep bedrukt dat ik er zelf onder lijd. Het is écht niet zijn schuld. Het is door mijn onbezonnenheid. Ga je het weer goed maken met Cassio?
- C: Nu niet, later.
- B: Maar gauw?
- C: Zo gauw als het kan.
- B: Wacht je niet te lang?
- C: Godverdomme, zeg. Gij kunt zagen.

- B: Maar wil je er tenminste over nadenken?
- C: JA! Alstublieft, zeg.
- B: Dank je, mijn lief. (*hanteert spiegeltje voor lippenstift*)
- A: (*speelt vaandeldrager*) Je bent toch niet jaloers, generaal?
- C: Jaloers, pfff...waarom?
- A: Nee, omdat ze zo vurig Cassio verdedigt. Dat is opmerkelijk.
- C: Hoe bedoel je, opmerkelijk?
- A: Deze vurigheid zou je kunnen verontrusten. Ik wist niet dat hij haar zo nauw aan het hart lag.
- C: Zij kent hem al zo lang.
- A: Echt waar?
- C: Echt waar, ja. Vind je daar iets in? Is hij niet eerlijk?
- A: Je weet dat je me kunt vertrouwen, generaal.
- C: Ik denk het. En ik weet dat je eerlijk bent. En trouw. Maar je weet meer dan je wil zeggen.
- A: Cassio is, geloof ik toch, ook een eerlijk man.
- C: Ja, dat geloof ik ook.
- A: Een mens is wat hij lijkt te zijn.
- C: Ja.
- A: Maar soms is iets wat iets lijkt te zijn, niet te zijn wat het echt is.
- C: Ja.
- A: Daarom denk ik dat Cassio eerlijk is.
- C: Zeg, zeg dan wat je te zeggen hebt hé.

- A: Al mijn gedachten uiten? Stel dat mijn gedachten vals zijn en gemeen, generaal. Iedereen denkt wel eens iets vals of gemeen.
- C: Je moet me zeggen wat je denkt.
- A: Het is voor je geluk en rust niet goed, jou te zeggen wat ik denk.
- C: Godverdomme, ga je het nu zeggen!
- A: Meneer wordt opvliegend.
- C: Ja, dat kan niet anders als je zo rond de pot blijft draaien.
- A: Misschien heb ik het fout en zet ik onze vriendschap op het spel. Je weet het misschien niet maar je ligt me nauw aan het hart, Othello.
- C: Zeg dan wat je denkt!
- A: Nee, ik zeg het niet.
- C: Aaargh!
- A: Nu hoor ik het monster dat in jou zit en je stilaan maar zeker zal opvreten. Jaloersheid. Je houdt van Desdemona, twijfel niet.
- C: Maar natuurlijk twijfel ik niet, kalf! Ze had ogen en koos mij. Mij!
- A: Ik wou dat ik al mijn vrienden kon beschermen tegen jaloerse buien.
- C: Maar ik ben niet jaloers! Het maakt mij niet jaloers te horen dat mijn lief zo perfect mooi is, gezellig, welbespraakt, goed zingt, speelt, danst... Dat maakt ons allen blij. Zien wil ik voor ik twijfel. Visueel bewijs. Heb ik het bewijs, dan pas is het gedaan met de liefde.
- A: Ik ben blij. Ik werd een beetje ongerust. Dan kan ik je wel vertellen wat ik dacht... *(aarzelt)* Michaël Cassio heeft zich laten verleiden om haar naar Cyprus te brengen.
- C: Hij wist niet dat ze aan boord was!
- A: Jij bent ook zo goedgelovig. Tenslotte is het haar wel gelukt met hem mee te gaan. *(bedenkt zich)* Nee, natuurlijk niet. Het kon iedereen overkomen. Cassio heeft gewoon pech gehad dat ze op zijn schip aan boord is gekomen. Maar wees gerust, ik

houd wel een oogje in het zeil, generaal.

Als Othello denkt dat ik hier met mijn vaandeltje ga wapperen terwijl hij als enige onze blanke vrouwen coronaproof pakt, dan heeft hij het mis!

Muziek met choreo: Soldiers of Love

Na de muziek schiet A met zijn geweer naar iemand in het publiek.

C: Wat doe jij nu? Jago, geef mij verslag van de feiten.

A: Wat moet ik zeggen?

C: Ben je nu helemaal gek geworden. Waarop heb jij geschoten?

A: Het was een verwittigingsssssschot.

C: Voor wat?

A: Ik vond een mondkapje in de slaapkamer van Cassio.

C: In zijn slaapkamer?

A: Ja.

C: O! In zijn bed?

A: Ja.

C: Maar O!

A: En ik zag iets kruipen...

C: Kruipen?

A: Een slang.

C: Slang? (*denkt na*) Maar O! O! Toch niet?

A: Ja.

C: O! Ik stroop zijn velleke en hak zijne kop eraf.

A: Wind je niet op, generaal.

C: Niet opwinden? Bloed wil ik! Ik wil dat hem doodbloedt.

B: Dag, liefste.

C: ...

B: Waarom zeg je niets?

C: ...

B: Voel je je niet goed?

C: *(uit rol)* Wat doe jij nu? Jij moest toch niets zeggen in dit stuk. Je bent veel te vroeg.

B: Dat is niet waar.

C: Jawel, we zijn nu 10 bladzijden overgeslagen en je hebt uw pruik nog op.

B: *(herpakt zich)* Liefste...je zweet. En toch voel je...voel je...koud.

C: Leen me je mondkapje.

B: Jazeker. *(rommelt in haar handtas, lacht daarna ongemakkelijk)* Ik euhm...ik vind het niet. Maar ik doe het even zo... *(wil zijn voorhoofd deppen met haar boezem)*

C: *(rukt weg)* Het mondkapje!

B: *(Geeft haar mondkapje)*

C: Niet jouw mondkapje, Griekse geit. Het mondkapje dat ik jou gegeven heb!

B: Maar liefste, waarom blaf je zo?

C: Omdat dat de enige manier is dat poezekes luisteren. Het mondkapje.

B: Ik heb het nu niet bij.

C: Aha! Je bent het dus kwijt gespeeld.

B: Nee, nee, nee.

C: Je weet hoe belangrijk dat mondkapje was voor ons.

B: Maar het is niet verloren. Ik...ik kan...

C: Scheer je weg!

B: *(begint te huilen, het huilen escaleert ook)* Waarom ben je zo kwaad? Zo heb ik je nog nooit gezien.

C: Ga weg.

B: *(hangt nu aan zijn been)* Ik wil niet weg. Ik wil ook niet dat je kwaad bent. Ik wil bij jou zijn, mijn ottoke.

C: Ik ben je ottoke niet meer.

B: Mijn matchboxke dan.

C: Je hebt me bedrogen!

B: Maar dat is niet waar! Ik ben je eeuwig trouw!

C: Je bent zo vals als de hel, feeks-kat.

B: Ik ben niet vals. Met wie zou ik vals zijn?

C: Ga nu van mijn been af. *(neemt haar mondkapje en snuit erin)*

B: Is het mijn vader?

C: Jouw vader? Die heeft hier niets mee te maken.

B: Maar wat dan?

C: Jij bent een slet!

B: Nee!

C: Een hoer!

B: Nee!

C: Een slettige hoer!

B: Ja!

C probeert haar te wurgen.

C: Smerig kreng.

B: Dit heb ik niet verdiend.

C: Hoer dat je daar zijt.

B: Laat mij los...Otto...ik krijg nu echt geen lucht meer. (*B sterft*)

A: Hier staat hij dan, Othello, de generaal. Miljoenen mannen kussen zijn vrouw, slapen elke nacht in zijn bed...doorboren (*uit rol*) enfin je snapt het wel, (*in rol*) of... dat dacht hij tenminste.

C: Hoe? Dat was niet of wat?

A: Tuurlijk niet.

C: Echt?

A: Ja, echt.

C: Oh, hoe erg voor Othello zeg. (*begint te wenen*)

A: Oh mijn god, zeg.

C: Maar dat is kei erg.

A: Het is al goed. Kom, snuit maar in het mondkapje.

C: Dat is kei erg.

A: Ja, ja het komt allemaal goed.

C: Nee, het komt niet goed.

A: Jawel.

C: Nee, het komt nooit niet meer goed.

A: Jawel, we zullen als slot een Macske doen, dat zal u opbeuren.

C: Mega... Mac?

A: Ja, Mega Mac.

B: Guess who's back?

A+B+C: Mega Mac.

Iedereen rechtop terug op een rij. Alle drie zijn ze heksen. Heks A is Chinese.

Muziek: Still D.R.E. van Dr. Dre ft. Snoop Dogg

MACBETH

C: Mega Mac.

B: Big Mac.

A: Vool mij de salade.

B: Zeg, bitch. Wie denk je wel dat je bent met je kruiden? Ga je weer een vloek bezweren?

A: Ja. Een vloek over Mac. Mac-beth.

B: Jij moet nu altijd de slechte bitch uithangen. Ik mag nooit de slechte bitch zijn die vervloekt en bezweert.

A: Wanneer zien we elkaar weer? Bij dondel?

C: Bliksem?

B: Of regenvlaag?

C: Wanneer de kerrie op is...

A: of de zoetzuul

B: of die oorlogvoerende loempia's hierbinnen...

A: of lijst met flitten.

C: Als de trom de aftocht slaat, als de letter M valt en staat.

B: Waar?

A: Op de palking van McDonald, want daar is Mac-beth.

B: Grauw is zijn gouden letter en zijn gouden letter is grauw. Zweef door damp van burgers en helledauw.

Switchen naar andere rollen: A: boodschapper, B: Lady Macbeth, C: Macbeth

A: Er heerst een burgeroorlog. De verrader Mcdonwald valt Koning Duncan aan. Er bleven er maar een paar trouw. Macbeth, Thegn van Glamis, leidt een leger. De koning stuurde hem zijn laatste middelen. De Mcflurry's. De oorlog wordt beslist tijdens deze strijd.

Ze brengen de letter M aan in hun aangezicht. Nadien brullen ze een oorlogskreet.

C: Hier sta ik, Macbeth. Het noodlot tartend met mijn getrokken zwaard en rits nog open. Oog in oog met deze hond. Nee, ik gaf hem geen hand, zei geen mooie vaarwelwoorden...maar reet hem open van buik tot baard en plantte zijn hoofd bij mijn andere legumes. Nog nooit eerder groeiden ze zo goed. Nog nooit eerder slorpten de ondergrondse wortels zulke meststoffen op via het bloed van een kakvent. Beter dan ooit tevoren. Ik was een overwinnaar!

B: Spoedig koning!

C: Ik, Macbeth. Enkel voor de vrienden Mega Mac.

A: Gegroet, gij, die spoedig koning zijt.

B: Kom maar. Geesten die moordgedachten steunen. Ontvrouw mij hier... Spuit me vol, van de kruin tot mijn kleine teen, top vol, met grimmige wreedheid.
Kom aan mijn borsten, besmet mijn melk met gal. Kom, dichte nacht...en hul u in de goorste helledamp. Dat mijn scherp mes de wond die het maakt niet ziet en door het duister dek geen hemel gluurt, die schreeuwt 'Stop! Stop!'. Kom vlug hierheen, dat ik mijn wil kan gieten in je oor en met mijn felle tong kan tuchtigen, al wat u afhoudt van de gouden krans.

C: Liefste, Duncan komt vanavond hier.

B: Wanneer vertrekt hij?

C: Pas morgen, volgens plan.

B: Dan mag de zon die morgen nooit meer zien. Je zal worden wat jou beloofd is. Maar ik vrees dat je natuur, te vol met zoete melk van menselijke zachtheid, niet pakt wat grijpbaar is. Jij wilt toch groot zijn. Je bent niet zonder ambitie, maar mist daarbij

gewetenloosheid. Misleid hen die u zien door net te doen als zij: Straal welkom uit, in oog, hand, tong. Lijk op de open bloem, maar wees de slang eronder. Hij die komt, moet goed verzorgd worden en vertrouw mijn hand bij wat vannacht aan groots op stapel staat. Dat geeft ons beiden voortaan dag en nacht...de absolute heerschappij en macht.

C: ...

B: Waarom zeg je niets? Durf je niet? Ben je niets meer dan een lafaard?

C: Hou op.

B: Volgt 'Ik durf niet' steeds op 'Ik wil'.

C: Hou ermee op. Ik durf wel alles. Ik durf mijn gat zelfs te laten zien aan een leger van 1000 man. En wie meer durft, is geen man.

B: Van nu af weet ik hoeveel uw liefde waard is. Toen gij het durfde, ja, toen was je een man. Ik heb gezoogd, ik ken de tedere liefde tot een zuigeling. En toch zou ik, ook al lachte hij tegen mij zonder tanden en lagen mijn tepels vol kloven, hem hebben weggerukt, de hersenen ingeslagen als ik gezworen had als gij.

C: Maar wat als wij falen?

B: U moet alleen uw moed op het scherpste spannen en falen doen wij niet. Als Duncan slaapt, geef ik zijn lijfwachten zoveel drank en drugs dat hun wachter van de geest, het geheugen, een witte wolk zal zijn. En liggen zij, die twee stomdronken junkies als voor dood. Wat kunnen wij dan toch niet doen met Duncan onbewaakt? Waarom het niet afschuiven op die idioten die schuldig zullen staan aan ons groots moorden?

C: Ik ben overtuigd. De bloedige daad is het die voor mijn ogen treedt. Op 's werelds ene half rond schijnt de natuur gestorven en de zonde komt de arglozen hun slaap bedriegen in een droom. De toverkunst viert. De ontvleesde moord sluipt. Ik zie u nog, zo tastbaar van gedaante. Hij leeft, geen woorden meer. De vlam in mijn borstkas slaan zij neer. (*vermoordt Duncan met mes*)

De fontein van je bloed is gestopt. De bron is gestopt. Hier ligt Duncan, zijn zilveren huid versiert met zijn gouden bloed. De moordenaars doordrongen in de kleuren van

hun handelen. Had ik maar één uur gestorven voor deze kans, had ik 'n gezegend leven gehad. Maar vanaf dit moment is er niets serieus aan sterfelijkheid. Het is allemaal legospelgoed. Bekendheid en gratie zijn dood. De wijn des leven is onttrokken en er blijft louter meer over dan dit graf om over op te scheppen. Ik heb de daad gedaan, liefste.

- B: Waarom bracht je die dolk mee? Dat moet daar blijven liggen.
- C: Wat een handen zijn dit? (*wrijft de bebloede handen door het gezicht en lacht*) Zwart vuil huist onder mijn nagels die dringend toe zijn aan een knipbeurt. Een etterpuist die ontstaat op mijn levenslijn. Is dit een voorteken? Krabben moet ik doen, krabben! Oh nee, het bloed stroomt als een vulkanische uitbarsting langs deze vouw in mijn hand. Vervloekt! Kan alcoholgel mij nu nog redden? Oh nee...deze hand vertoont nu vlekken, een product van het witte merk!
- B: Mijn handen vertonen ook vlekken als de jouwe maar ik zou mij schamen indien ik zo kleinhartig was. Wat zout water spoelt die daad wel van ons af. Hoe rustig zijn wij dan.
- C: Nu ik bewust ben van mijn daad, herken ik mezelf niet meer.
- A: Malcom, Banquo, luid de alarmbel! Luid de alarmbel! Moord! Verraad!
- B: Wat is er?
- A: Onze heer is vermoord.
- B: Vermoord?
- A: Vermoord! De handen van zijn kamerdiens waren bemorst met echt filmbloed.
- A+B: Heil Macbeth! Heil Macbeth!
- B: Mijn liefste...je bent koning. Kom, mijn heer. Wees met uw avondgasten gul en blij!
- C: Gij weet dat Banquo en zijn Fleance leven en dat zij proper handen hebben?
- B: Laat dat achter.
- C: Hij beval de zusters zodra ze mij de koningstitel schonken tot hem te spreken. Profetisch begroetten ze hem als de vader van vele koningen. Op mijn hoofd drukten

ze een onvruchtbare kroon en een dorre scepter in mijn vuist die mij een vreemde hand ontwringen moet omdat geen zoon mij opvolgt. Ik heb dan voor Banquo's kroost mijn ziel bevlekt. Voor hen heb ik de edelen Duncan omgebracht. Mijn wrang vergif, mijn levenskelk verbitterd. Alleen voor hen. Om hen te kronen. Het zaad van Banquo, het strafste zaad der koningen.

B: Wat moet er gebeuren?

C: Blijf onschuldig door onwetendheid mijn liefste totdat gij de daad beklapt. Mijn hart is vol schorpioenen die kittelen. *(lacht)* Dingen die slecht begonnen, maakten zichzelf sterk door ziekte. Kom, blinde nacht. Verdrijf de zielige dag en met je bloederige, onzichtbare hand, vernietig die geweldige band dat me bleek achterlaat. Banquo en zijn zoon Fleance zijn niet langer.

(Macbeth doet een Rambolint om zijn hoofd en neemt een glas, is dronken)

Gij kent uw rangen. Zet u. Eens en vooral, wees hartelijk welkom! Laat de feestvreugde botvieren. Hier hadden wij nu 's lands sieraad bijeen indien de brave Banquo niet ontbrak. Wie van u heeft dit gedaan?

A: Wat, heer?

C: Dat ik het deed kunt gij niet zeggen. *(ziekelijke lachbui)*

A: Zijne Hoogheid is niet wel.

C: *(ziekelijke lachbui)* Hahaha.

B: Ga zitten, vrienden. Bid en blijf zitten. De vlaag duurt maar even. Meteen is hij weer wel. Eet, en let niet op hem. *(tegen Macbeth)* Ben jij een man?

C: Ja, en een stoute! *(Gekte)*. Maar niet de bad-man want ik heb mijn slippers nog aan.

B: 't Is wat schoons. Waarom zulke blikken?

C: Ik zag hem. Den duvel. En ik heb hem opgedronken. *(ziekelijke lachbui)*

B: Mijn heer, uw edele vrienden missen u.

C: Zij verrijzen en stoten ons van onze zetels. Allen liefde en heil! Ga weg, uit mijn ogen. Dat de aarde jullie bedekken. Uw gebeente is zonder merg, uw bloed is koud. Gij hebt

geen zienskracht in die ogen waarmee gij staart.

(tegen haar) Jij maakt me vreemd. Dat gij op't zien van zulke spookgezichten de blos houdt op uw wangen, daar de mijne bleekt en elke dag alsmaar witter wordt.

B: Het wordt erger en erger. Het vragen maakt hem razend. Vertrek meteen.

A: Dat de vorst snel mag herstellen.

C: *(breng rode lippenstift aan op de lippen)* Bloed vordert bloed! Hoe laat is het nu?

B: De nacht betwist de ochtend de overhand.

C: En de ochtend is in gevecht met de nacht die haar licht wegpakt... hihhi

B: Stop met deze waanzinnige vlaag. Slaap.

C: Ik zal naar de Vreemde Zusters gaan. Meer wil ik horen. Ik ben geneigd te weten door de ergste middelen het ergst. Voor eigen heil moet alles wijken. Ik ben zo ver in bloed reeds doorgewaad dat als ik hier bleef staan dat teruggaan moeilijker wordt dan voort te gaan. Mijn hoofd broeit vreemde dingen. Ik bezweer u bij de kunst die gij verstaat, antwoordt mij. Spreek! Ik beveel het je.

A: Wees als de leeuw trots en verontrust u niet wie mort, wie woelt of wie samenzweringen maakt.

B: Macbeth blijft onverwonnen.

C: O! Zag je de Vreemde Zusters?

A: Nee, mijn Heer.

C: De lucht waarop zij rijden... verpest en vervloekt wie hen vertrouwen! *(schreeuwt opgelucht en lacht daarna)* Macduff, waarom moet ik u nog vrezen? Gij zult niet leven!

A: Macduff is gevlucht naar Engeland, mijn heer.

C: Engeland?

A: Ja, genadige heer.

C: Vanaf nu zullen de eerstelingen van mijn hart tevens de eersteling van mijn handen zijn.

B: Hel is duister. Gedane zaken nemen geen keer.

C: Hang degene die praten over vrees! Ik verras Macduff! Geef de scherpte van het zwaard: zijn vrouw, zijn kinderen en al de ellendelingen van zijn maagschap. Deze daad voldoe ik eer dit plan bekoelt.

C steekt een kaars aan. A speelt rol van de vrouw van MacDuff.

A: *(slaakt een kreet)* Moord! Ik heb niets misdaan. Ik heb niets misdaan! Moord! Nee, alsjeblieft, mijn kinderen. Niet mijn kinderen. Nee!

C: *(ziekelijke lach)* Hahaha...geen berichten meer. Laat ze allen vluchten. Hier sta ik met mijn fakkel en ik spreek tot u: Is Malcolm niet een klein, klein boeieke geboren uit een vrouw? De geesten die al de mensen hun noodlot kennen, spraken: Vrees niet, Macbeth. Geen mens geboren van een vrouw zal iets tot u doen. Vlucht dan, valse Thanen en kruip bij de Engelse sopranen. Waarom zwijg je?

B: ...

A: Deze tiran wiens naam alleen al blaren op onze tong geeft, was ooit eerlijk!

(schreeuwt en wordt levend verbrand met haar kinderen, simpel uitgebeeld met hitte onder haar voeten) Aaargh, heet, heet! Het hellevuur! De vlammen branden doorheen mijn voeten! Kinderen, wees niet bang! *(schreeuwt)* Het doet helemaal geen pijn! Aah, mijn eksteroog! Aaah, de vlammen komen stilaan verder en verschroeien mijn tere huid. Vervloekt! *(schreeuwt)*

B: Worden deze handen dan nimmer schoon? Wat gedaan is, is gedaan. Naar bed. Naar bed. Naar bed. Mac – beth. Mac – beth. Waar is mijn bed?

A is terug boodschapper.

A: Er zijn duizenden soldaten, heer. Het Engelse leger.

C: Hang de gouden M uit. Ik lach met hun bewind. Ze zullen ten prooi gaan aan hongersnood en koorts.

A: Heer...de koningin is dood.

C: Wat?! Maar...ze zou in de toekomst moeten sterven. Eens had de tijd wel gekomen voor dat woord. Morgen... en overmorgen... en over-overmorgen en... over-over-overmorgen, kruipt zachtjes, van dag tot dag, tot aan de laatste. Uit. Uit, kaarslicht. *(blaast kaars uit)* Het leven is een vlugge schaduw. Slechts een schim. *(A+B janken als een kater)* Wat is dat geluid?

A: Het is gekrijs van vrouwen, heer.

C: Zo'n kattegejank!

Ik vecht tot mij het vlees van't gebeente wordt gehakt. Wat plastische chirurgie lapt dat wel weer op. Geef mij mijn harnas.

A: Heer, ik...

C: Ik wil het aandoen!

A is Macduff.

A: Tiran, toon uw gezicht!

C: Hihhi. Kom, bad-man. Dat we tenminste sterven in ons harnas. Gelijk een zottekop, moet ik strijden. Een zottekop. Een joker! Hihhi... Wie is hij, die van geen vrouw geboren is? Grootgebracht tussen de beesten? Zo een heb ik te vrezen, anders geen. Waarom zou ik dwaas spelen en sterven door mijn eigen zwaard? Ik vecht zolang ik leven zie. Snijwonden staan hen beter dan mij.

A: Omdraaien, helhond.

C: Val je op mannen, bad-man *(ziekelijke lach)*. Dan van alle mannen, meed ik u alleen. Ga terug. Mijn ziel is reeds te zwaar beladen met bloed der uwen.

A: Woorden heb ik niet.

C: Ah nee, je hebt ze ingeslikt. Hihhi... Mijn lach is mijn zwaard. Lach eens voor de papa.

Ze proberen te vechten.

C: Oh, oh, oh, mis!

Ze proberen te vechten en Macbeth neemt de overhand.

- C: Mijn leven is betoverd en zwicht voor niemand geboren uit een vrouwmens.
- A: Ik, Macduff, werd van moeders schoot ontijdig losgescheurd.
- C: Vervloekt de tong die aldus tot mij spreekt want zij verlamt mijn beste deel des mans.
Ik vecht niet met u. Mijn lach vergaat...
- A: Gelijk een vreemd en zeldzaam wangedrocht, met geschilderde schmink op zijn gezicht waaronder het schrift: ziehier de tiran Macbeth.
- C: En gij, grijze muis die uit geen moeder baarde en uit een grot gekropen zijt, weer u, Macduff. En zij vervloekt wie 't eerst roept: 'Stop, genoeg.'

Macduff steekt Macbeth neer.

- C: Stop, genoeg...
- B: Het gedrocht is niet meer. Maden zullen hem niet doen vergeten. Zijn naam zal voor altijd blijven weerklinken en angst inboezemen bij velen.

A+B+C: Macbeth. (blijven herhalen)

- A: De naam van Shakespeare zal altijd blijven weerklinken...

A+B+C: Shakespeare. (blijven herhalen)

- A: De strijd is gestreden.
- B: Het kalf is verdronken.
- C: Het applaus gaat volgen.
- A: Dit is...

A+B+C: SHAKESPEARE!

Muziek: Carmina Burana van Carl Orff.

BONUSRONDE

C: Dank u, dank u. Dank u. Omdat u zo'n dankbaarheid toont, krijgt u van ons nog een bisnummer.

B: Voor wie het verhaal hier of daar niet goed kon volgen, hierbij spelen we het nog eens opnieuw. Klaar? TO BE or NOT TO BE?

Muziek met balletchoreo: Tchaikovsky – Swan Lake

A: From fairest creatures we desire increase,
 That thereby beauty's rose might never die,
 But as the ripper should by time decease
 His tender heir might bear his memory.
 But thou, contracted to thine own bright eyes,
 Feed'st thy light's flame with self-substantial fuel,
 Making a famine where abundance lies,
 Thyself thy foe, to thy sweet self too cruel.
 Thou that art now the world's fresh ornament
 And only herald to the gaudy spring,
 Within thine own bud buriest thy content,
 And, tender churl, mak'st waste in niggarding.
 Pity the world, or else this glutton be,
 To eat the world's due, by the grave and thee.

ALLEN: Wij dalen tot u neder met een missie van God en de muze van de literatuur, om het heilige woord te verspreiden onder de volksmassa. Om u te helpen bij uw eerste aarzelende stappen, weg uit het hedendaagse moeras waar we ons huidig in bevinden en recht de toekomst in! Een glorierijke toekomst! Een culturele toekomst waarin dit boek (*demonstreert*) staat voor iets. Ik heb een droom dat op een dag wij, een cultuurminnend publiek, zullen opstaan en onze rechten zullen verdedigen in deze maatschappij: Wij zullen niet langer onderdrukt worden en zullen de volgende waarheden beschouwen als vanzelfsprekend: "dat alle mensen gelijk geschapen zijn". Wij delen een droom dat op een dag op de groene heuvels van d'Ardennen, de zonen van voormalige, Vlaamse slaven en de zonen van voormalige slavenhouders in

staat zullen zijn samen aan te schuiven aan een tafel van broederschap. Wij delen een droom dat op een dag België, een land dat smooit in de hitte van onrecht en onderdrukking, een oase van vrijheid en gerechtigheid zal worden. Wij delen een droom dat onze kinderen, die we nog niet hebben, op een dag zullen leven in een land waar zij niet beoordeeld zullen worden op hun taal, maar op de inhoud van hun karakter, ook al vossen we met Arabiers, Chinezen, Kongolezen of alledrie tegelijk. Wij delen een droom vandaag.

A: HAMLET!

C: Kijk naar mij, moeder! Niet naar die mislukte travestiet! Ik zal van zijne pens een pens maken! En daarna serveer ik het goed afgekruid in het restaurant waar Samson huist.

B: Wat ga je nu doen? Je kunt me toch niet pakken...

C: Welles!

B: Nietes!

C: Welles!

B: Nietes!

C: Welles!

B: Alles draait om macht. *(krijst)* Aaargh! Ik ben krankzinnig en verkracht!

A: Jij bent nog nat achter je oren.

B: Kruip bij mij over het balkon en zeg thou name.

A: Dochters blijven het wreedst. Luisteren doen ze nooit.

C: Nog even draaien voor ik een oplossing zie.

B: Mondkapjes staan voor achterdocht en verraad.

A: Dochters die zich gedragen als hoeren... voor een stukske land.

C: Bezwingen.

B: Hellevuur.

A: Dondel.

C: Bliksem.

B: Storm op zee!

A: Daal gaat mijn lijst met flitten.

C: Mega Mac.

B: Stop deze waanzin!

C: Ik koop nog een klinker. De I van ik heb het niet gedaan.

B: Hang degene die praten over vrees!

C: De G van gij hebt het gedaan! Toon me uw gezicht!

A: Wees vervloekt!

B: Een oud hart is kwetsbaar.

A: Dochters onmisbaar.

C: Liefde ondraagbaar.

A: Nartaal.

C: Nee! (ziekelijke lachuitbarsting) Ik ziet het! Ik zie het. Gif! Gif is de oplossing! De oplossing voor alles!

B: Drink, er is nog genoeg voor allen!

Iedereen neemt een slokje van zijn flesje gif.

A: Het einde is in zicht!

B: Ik zeg u vaarwel.

C: Denk aan mijn naam.

A+B+C: Shakespeare!

C: Wanneer zien we elkaar weer?

B: Gauw.

A: Bij een volgende (*naam theatergezelschap*)-productie.

Ze vallen neer.

HET DOEK VALT.